ПАМ'ЯТАЄМО МИНУЛЕ -
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
—БУДУЄМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA

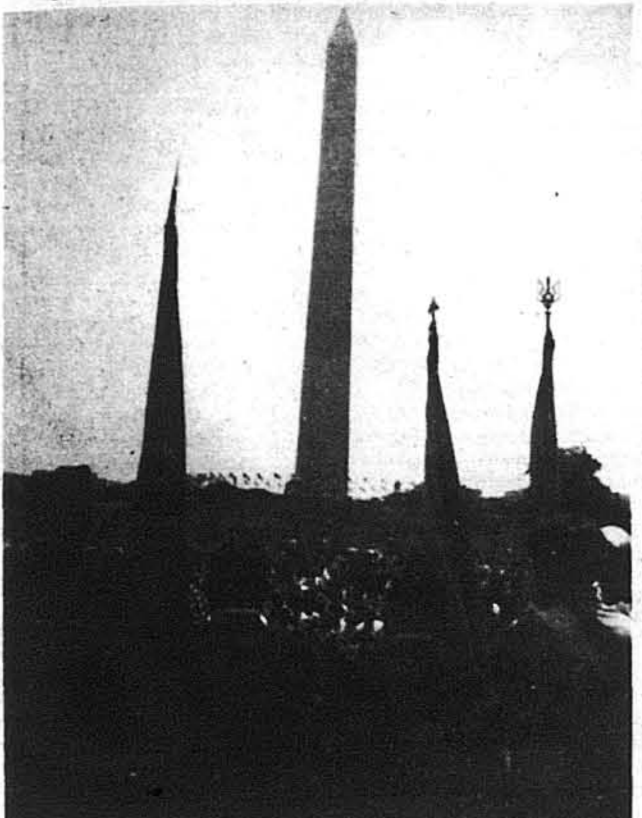
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

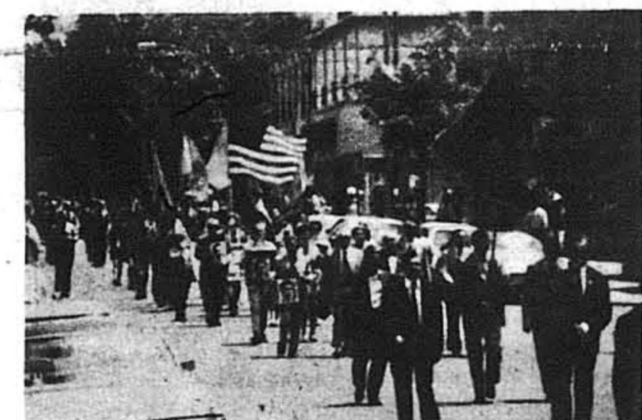
РІК LXXXIII. Ч. 122. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 2-го ЛИПНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JULY 2, 1976 No. 122. VOL. LXXXIII

УКРАЇНСЬКИЙ „ПОХІД ВОЛІ" У ВАШІНҐТОНІ

Як уже широко інформовано, в рамках минулого „Українського Тижня" у столиці країни, Вашінґтоні, відбувся в суботу, 29-го червня, багатотисячний „Похід Волі" від Монументу Вашінґтона до пам'ятника Тараса Шевченка. Внизу — фраґменти цього походу, що їх утривалили на фотосвітлинах ред. Ігор Длябога і Романа Сохан.

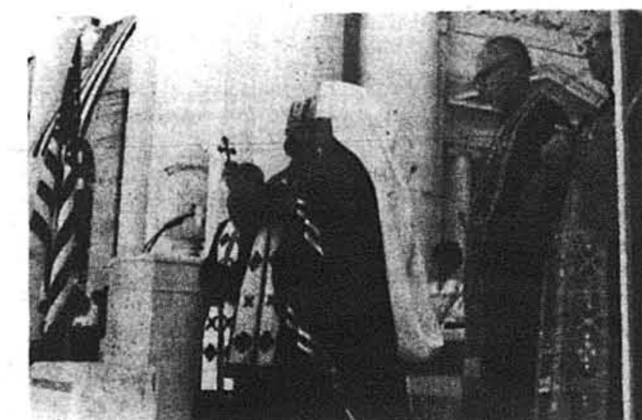
Могутній обеліск Вашінґтона, біля якого зібрались тисячі українців для „Походу Волі" вулицями столиці до пам'ятника Шевченкові, високо підноситься на тлі американських і українських прапорів, на одному з яких видно український державний герб Тризуб", такий же символ волі, як і Монумент Вашінґтона.

Від обеліску Вашінґтона тисячі українців, з прапорами, транспарентами та портретами Валентина Мороза, символу новітнього українського руху спротиву проти тиранії, пройшли вулицями столиці.

Український „Похід Волі" від Монументу Джорджа Вашінґтона, батька З'єднаних Стейтів Америки, закінчився біля пам'ятника Тараса Шевченка, батька новітньої української нації, біля якого головну промову про тривалу американську підтримку аспірацій всіх народів на волю і самовизначення виголосив особистий репрезентант президента Форда, секретар комерції Еллiот Річардсон.

На закінчення „Українського Тижня" у Вашінґтоні, який включав наукову конференцію, виставки та репрезентаційний концерт, був відправлений Митрополитом УПЦ в ЗСА Владикою Мстиславом і Апостольським Адміністратором Філядельфійської Архиєпархії УКЦеркви Владикою Василем Лостеном, в сослуженні духовенства, Молебень та покладення вінка на Могилі Невідомого Вояка.

КОРАБЛІ З ЦІЛОГО СВІТУ ПАРАДУВАТИМУТЬ НА ГУДСОНІ В НЮ ЙОРКУ 4-го ЛИПНЯ

Одна з найбільших церемоній міжнародного відзначування 200-річчя проголошення незалежности З'єднаних Стейтів Америки 4-го липня цього року відбудеться в Ню Йорку, як в тому дні кораблі - вітрильники з багатьох країн світу парадуватимуть Гудсоном в цій метрополії. Рівночасно відбудуться і в місті численні імпрези, також з активною участю українців. Передбачається, що в цих святкуваннях візьме участь і приглядатиметься їм яких сім мільйонів осіб. Управління транспорту в Ню Йорку звернулося до всіх громадян, щоб в тому дні вони користувалися публічними засобами транспорту, бо навряд чи знайдеться місце для зупинки приватних автомобілів. На фото — рисунок панорами долішнього Ню Йорку з передбаченими вітрильниками. Дві величезні будівлі зліва — це Світовий Торговельний Осередок, точно напроти 15-поверхової Української Будівлі УНСоюзу, на якій в тому дні повіватимуть побіч зоряний американський та синьо - жовтий український прапори і з вікон якої „як на долоні" видно буде цей світовий салют З'єднаним Стейтам Америки. у 200-річчя їх незалежности.

У Детройті завершено підготову до відзначення Тижня Поневолених Народів

Детройт (В. Т.) — Уже від довшого часу на терені великого Детройту йде приспішена підготовка до належного відзначення Тижня Поневолених Народів.

Детройт є одною з тих громад Америки, які рік-річно переводять святкування Тижня Поневолених Народів широкозакроєною активністю, яку в Детройті спонзорують Комітет Тижня Поневолених народів Метрополії Детройту і місцева станиця АПАБН. Програма святкувань включає різні політичні акції, спрямовані для належного інформування американського політичного світу з проблематикою поневолених народів, та мистецькі виступи, що дають змогу американцям запізнатися з красою культурних зразків поодиноких національних груп. Фестивалі Тижня Поневолених Народів здобувають собі велику популярність, а відвідують їх сотки тисяч народу, в переважаючій більшості місцевого американського населення.

Особливо імпозантним заповідається цьогорічне святкування Тижня Поневолених Народів, що пов'язане також з відзначенням 200-річчям Америки.

Відзначування Тижня Поневолених Народів проходитиме впродовж 9, 10 і 11-го липня ц. р. у формі Фестивалю Поневолених Народів на площі етнічних фестивалів. Свою участь в цьогорічному фестивалі зголосило десять національностей, а саме: албанці, Білоруси, хорвати, естонці, мадяри, литовці, лотиші, поляки, словаки і українці. Шістнадцять груп різних національностей Детройту виповнять мистецьку програму фестивалю протягом 3-ох днів. З українського боку виступатимуть Капеля Бандуристок при Осередку СУМА ім.П. Орлика та Танцювальний Ансамбль. Українську участь в фестивалі репрезентуватимуть такі установи: Українська католицька парафія Непорочного Зачаття, УККА Півд.-Східн. Мічіґену, ООЧСУ, ОЖОЧСУ, СУМА ім. Києва, СУМА ім. П. Орлика, УНК „Орлик", а студентська організація Т-УСМ перебрала на себе інформативно- пропаґандивну ділянку.

Офіційна частина відзначення Тижня Поневолених Народів відбудеться в неділю, 11-го липня ц. р., в пополудневих годинах. Головну доповідь виголосить д-р Мирон Куропась, спеціяльний асистент Президента для етнічних справ, а з інших офіційних промовців виступатимуть окружний суддя Гавзнер від імени губернатора і конгресмен Марвін Еш. В програму включені також внесення прапорів представниками поодиноких груп, міжконфесійний молебень, відчитання проклямації та схвалення відповідних резолюцій.

Комітет Тижня Поневолених Народів проводить корисну роботу для добра поневолених народів. Крім належного відзначення Тижня Поневолених Народів, комітет цей підготовляє кожного року різдвяну телевізійну програму, влаштовує імпрези для відзначення визначних особистостей американського світу за їхні акції в користь поневолених народів, а своєю фінансовою піддержкою сприяє багатьом починам, які нераз мають далекойдуче значення.

Українська участь належно зарепрезентована в праці Комітету Поневолених Народів. Представники української громади є промотором всіх переведених починів.

Країни Европейського Економічного Ринку поборюють тероризм

Люксембурґ. — Дев'ять европейських країн, які належать до Економічного Ринку, побіч економічної співпраці, розпочали тепер спільну акцію поборення міжнародного тероризму в їхніх країнах. В окремому комунікаті, опублікованому з нагоди нарад міністрів внутрішніх справ і судівництва, які відбулися тут у вівторок, 29 червня ц. р., говориться, що діяльність міжнародних терористичних груп, які діють на широку скалю в Европі, зокрема скоплення осіб, вимагають скоординованої дії всіх европейських країн. Поліційні чинники в Европі помітили збільшену активність Палестинської Визвольної Організації, німецьких терористичних лівих груп та ірляндської групи терористів. Міністри погодились, що 9 країн Европейського Економічного Ринку загострять закони і обмежать свободу рухів названих груп та тісно співпрацюватимуть між собою у поборюванні терористичної активности.

ПРЕЗИДЕНТ ФОРД ВІЗЬМЕ АКТИВНУ УЧАСТЬ У ВІДЗНАЧУВАННІ 200-РІЧЧЯ ЗСА

Вашінґтон. — Президент Джералд Форд відвідає в кінці цього тижня Велі Фордж, Па., Філядельфію, Ню Йорк і Шарлотенсвілл, Вірджінія, в часі довгого 5-денного вікенду, коли З'єднані Стейти Америки відзначатимуть 200-річчя своєї незалежности, та виголосить шість промов, у яких насвітлить свій погляд на Америку з нагоди Ювілею. Повідомляючи про це, секретар Білого Дому Рон Нессен відмітив, що першим виступом Президента буде його промова в Смітсонському Інституті у Вашінґтоні з нагоди відкриття там музею летунства і астронавтики. В п'ятницю, 2-го липня, Президент виступить в будинку Національного Архіву, де він говоритиме про Декларацію Незалежности, Конституцію і закони країни. В суботу, 3-го липня, президент Форд плянує відвідати Центр Джона Ф. Кеннеді, де відкриє виставку, присвячену 200-річчю. В неділю, 4-го липня, після участи в релігійній відправі в єпископальній церкві, поїде гелікоптером до Велі Фордж, Па., де перший президент Америки, Джордж Вашінґтон, із своєю армією стаціонував в часі зими 1777-78. Там він підпише закон, на підставі якого Велі Фордж буде перетворена в Національний Парк. Після обіду Форд промовлятиме у Філядельфії, в залі Індепенденс Голл, де була підписана Декларація Незалежности Америки. Переїхавши на літаконосець „Форрестал" в Ню Йорку, президент Форд перший дзвонитиме у дзвін на кораблі, після чого дзвонитимуть усі дзвони в Америці, відзначаючи тим самим День Незалежности. З корабля „ЮСС Нешвіл" Президент оглядатиме параду кораблів на Гудсоні. Вечором Президент повернеться до Вашінґтону і з балькону Білого Дому приглядатиметься святочним штучним вогням, що їх випускатимуть біля монументу Вашінґтона. В понеділок Президент поїде до Шарлотенсвілл, де передбачена його промова на церемонії заприсяження 200 нових громадян ЗСА.

УКРАЇНЦІ 4-го ЛИПНЯ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Місцевий Український Ювілейний Комітет 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського Поселення інформує, що українці братимуть участь в загальній параді, яка відбуватиметься тут з нагоди 200-річчя Американської Незалежности. Збірка українських учасників на Парк ровд і Бікман вулиці о год. 4:30 по полудні.

СУЖА ПЛЯНУЄ НОВУ АКТИВНІСТЬ З ОКРЕМОЮ УВАГОЮ ДЛЯ ДОРОСТУ

Джерзі Ситі. — Спілка Українських Журналістів Америки (СУЖА) та її новообрана Управа плянує основно перевірити дотеперішню активність та широко розгорнути нову, мавши на увазі змінені обставини та нові потреби і можливості, при чому окрему увагу звертатиметься на український журналістичний доріст – заявила новообрана голова Спілки, ред. Ольга Кузьмович під час своїх недавніх чемностевих відвідин в редакції „Свободи". Ці нові пляни, завдання і можливості з'ясувала ред. О. Кузьмович в короткому інтерв'ю з редакторами „Свободи":

ЗАПИТ: У звіті із останніх Загальних Зборів СУЖА подано, що Спілка має тепер 124 членів. Чи справді так мало українських журналістів в ЗСА?

ВІДПОВІДЬ: Тут саме і проблема, яку порушено чітко на Зборах. Ми маємо куди більше активних журналістів і публіцистів, які постійно дописують до наших журналів, працюють в радіовисильнях, тощо, але вони ще досі не стали членами своєї професійної організації. Деякі з них це постійні кореспонденти „Свободи".

Ред. Ольга Кузьмович під час інтерв'ю в редакції „Свободи".

ЗАПИТ: Чим пояснюєте це явище?

ВІДПОВІДЬ: Дуже просто — у нас журналістика рідко була трактована як професія, а радше як гро-

(Продовження на стор. 3-ій).

ЛІДЕРИ ЗАХІДНИХ КОМПАРТІЙ НА КОНФЕРЕНЦІЇ В БЕРЛІНІ ВИЗНАЮТЬ МАРКСА, АЛЕ НЕ МОСКВУ

Берлін, Східня Німеччина. — Конференція европейських комуністичних партій, яка розпочалася тут у вівторок, 29-го червня ц. р., з участю великої совєтської делеґації, що її очолює генеральний секретар ЦК КПСС Леонід Брежнєв і в якій беруть участь делеґації 28-ох інших комуністичних партій Европи ,не принесла жадних основних змін. Поглибився тільки погляд на тактику й ідеологію, що видно з документу, прийнятого в середу, 30-го червня, який дозволяє поодиноким комуністичним партіям йти „власним шляхом до соціялізму". Комуністи Східньої і Західньої Европи, — говориться в документі, — „збудують свій власний інтернаціоналізм, добровільну співпрацю і солідарність на базі ідей Маркса, Енгельса і Леніна, але на принципах повної рівности, незалежности і свободи та невтручання посторонніх компартій у їх внутрішні справи". З мови документу виходить, що Москва мусіла поробити серйозні компроміси головно для західніх компартій, бо, як відмічують кореспонденти, ще два роки тому прийняття такого документу не було можливе. Як можна було сподіватися, конференція перетворилася у форум обвинувачень Москви поодинокими лідерами компартій Заходу за її ролю головного інтерпретатора комуністичної ідеології у комуністичному світовому русі. З найбільш гострою атакою виступав у середу, 30-го червня, лідер італійських комуністів Енріко Берлінґуер, який критикував Совєтський Союз за інвазію на Чехо - Словаччину в 1968 р., у висліді чого постала т. зв. „доктрина Брежнєва" і совєтські військові частини все ще стаціонують в Чехо-Словаччині, Польщі, Мадярщині і Східній Німеччині. При тому він ще раз пригадав про політичний плюралізм, який він піддержує, бо на його думку тільки вільною дискусією і виміною думок можна притягнути до комуністичного руху молодшу ґенерацію.

В цю ж середу виступив також з довшим словом президент Югославії Йосиф Броз-Тіто, який, хоч оминав шорсткої мови, що її уживали його попередники, але обороняв позицію Югославії і її незалежність від чужої домінації. Документ, який конференція прийняла і який має 10.000 слів, був вислідом праці совєтської і югославської сторони і це зокрема відмічував Тіто у своєму слові. Лідер французьких комуністів Джордж Марше натякав, що він персонально волів би бачити гостріший курс проти капіталізму. При тому він атакував президента Франції Валері Жіскара д'Естена, називаючи його „типічним репрезентантом старих реакціонерів і прихильником консерватизму у Франції".

ОЧЕВИДЕЦЬ СТВЕРДЖУЄ: СССР – ГОЛОДНА, КАТОРЖНА ІМПЕРІЯ

Ню Йорк. — „Дивно і незрозуміло, чому Совєтський Союз (Росія, Україна, Молдавія, Грузія, Узбекістан), які в минулі роки експортували в інші країни свій хліб, овочі, ярину, цукор, м'ясо, примушений тепер ... купувати всі ці продукти в інших країнах? Чому житниця-Україна примушена їсти канадський хліб, кубинський цукор, болгарську садовину? Чому?" — питає недавній емігрант з Совєтського Союзу А. Вербицький на сторінках нюйоркської газети „Новоє Русскоє Слово" з 15-го червня, і сам дає відповідь за одним визначним економістом: „колгоспи не тільки не оправдали себе, навпаки — викликали розвал (руїну) сільського господарства, крах. Врятувалися ж від колгоспів Югославія, Мадярщина, Польща і тільки виграли від цього. Колгоспний устрій — бич совєтського народу, це знають наші правителі, але бояться гучноголосно заявити про це". А тому, що совєтські верховоди не хочуть ударити по „ленінській геніяльності" — колгоспах, бо це було б признанням краху всієї комуністичної бази їхньої ідеології, у Совєтах мається така картина: ціла країна живе впроголодь, нема мови дістати будь-де будь-що, за вийнятком міст Москви і Ленінграду, де є подостатком м'яса, загальних харчових продуктів, не говорячи про делікатеси. Тут, в Москві, можна, вистоявши в неймовірно довгій черзі, купити „шведське масло, польських курей, фінські яйця, французьких гусей, італійські фрукти, грецькі оливки, арабські цитрини, данський сир, корейський риж, цейлонський чай і кубинський цукор". І пише далі очевидець-автор: „А ось поїдьте ... в інші віддалені області СССР — там ви цього днем з вогнем не знайдете. В крамницях порожньо. Навіть молока для дітей не знайдете".

Ті з провінції, що мають можливість і гроші поїхати в Москву, накидаються на харчі й закуповують для себе і на спекуляцію м'ясо, ковбасу, масло, крупи, а крім цього „для комерції" ще декілька пудів (пуд = 16 клг.) різних продуктів. Всі ці покупці, 80-90 їх відсотків — це приїжджі люди з дальших і близьких районів країни, „бо на своїй землі там нічого не добудеш", — з сумом і майже резиґнацією стверджує А. Вербицький, якому пощастило видістатися з СССР – голодної каторжної імперії.

У 35-ЛІТТЯ АКТУ ВІДНОВЛЕННЯ ДЕРЖАВИ

Елленвілл, Н. Й. — Заходами Організацій Українського Визвольного Фронту — Відділ в Ню Йорку, тут на Оселі Спілки Української Молоді Америки відбудеться в неділю, 4-го липня ц. р., відзначення 35-ої річниці Акту відновлення Української Державности 30 червня 1941 року. Після Служб Божих, які будуть відправлені о год. 10-ій рано, відбудеться похід до символічних могил Героїв і відповідна програма.

ПРАЗНИК В ГАНТЕРІ

Гантер, Н. Й. — Церква св. Івана Хрестителя влаштовує тут в неділю, 4-го липня ц. р., свій храмовий празник. У програмі: Торжественні Літургії, відкриття мистецької образотворчої виставки, відкриття крамниці народного мистецтва під зарядом пані Ірини Волосенко, розвагова програма.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Старі закони і нові кари

В органі Центрального Комітету Комуністичної партії України, в „Радянській Україні", яка є також органом Верховної Ради і Ради Міністрів УССР, появилася у числі з 18-го червня ц. р. не дуже замітна вістка про зберігання і контролю зерна, п. з.: „Лік кожній хвилині, кожній зернині". Мало хто знає, що в СССР ще від сталінських часів існує спеціяльний закон, 154та стаття Кримінального кодексу Української ССР, яка дає право „народним суддям" накладати на селян-колгоспників і підміське населення суворі кари за збирання для приватного вжитку колосків пшениці чи вживання хліба для годівлі домашніх тварин. У цій статті, між іншим, говориться, що за годування хлібом худоби чи птиці суд має право покарати переловленого позбавленням волі на час одного року, а за ті ж самі дії, роблені систематично одною і тією ж людиною, особи можуть бути карані трьома роками позбавлення волі і конфіскацією худоби.

Закон цей особливо актуальний літом, в часі жнив, а його зокрема пильно дотримуються, караючи селян подвійними карами, коли приходить неврожай і „продаж зерна для держави" помітно зменшується. Тоді „лік кожній хвилині, кожній зернині" застосовується органами міліції, дружинниками й іншими наставниками з окремою силою і наполегливістю. Минулого року газета „Сельская Жизнь" надрукувала була статтю Вікторова, в якій він писав, що міліція поставила кордони по дорогах, що ведуть з ланів у село. Обшукували сотні тисяч колгоспників і „літників", яких привезено з міста збирати хліб у жнива. Коли знаходили у них зерно, картоплю, чи буряк, взяті з колгоспного поля — судили і карали їх такими самими карами, як за „добрих" сталінських часів. Ніхто однак досі не застановлявся, як селянин має прогодувати свою одиноку корову чи кілька курочок, які у переднівки тобто в часі між жнивами, прогодовують його сім'ю. Нелюдяна і звироднілa диктаторська система, яка створює „охоронні" закони не для добра людини, а для забезпечення дальшого власного існування, дбає, щоб якнайбільше пограбувати селян, а в ділянці прохарчування держати їх все залежними від держави. Отже, на цьому відтинку в СССР без змін — залишились старі закони, а прийшли тільки нові кари на селян. Совєтська економіка, як відомо, не виходить з перманентних криз, що найбільше відчувають українські селяни-колгоспники, серед яких „поради і рекомендації" Леоніда Брежнєва „викликали почуття великої вдячности", — як каже у згаданій замітці „Радянська Україна", — бо від них тепер вимагається „мільярда зернових", і ні зернини менше. Наслідки таких вимог відомі з часів сталінської голодової облоги України в проклятих народом 1930-их роках.

Суперечка Амальрика з владою здержала його виїзд з СССР

Москва. — Андрей Амальрик, совєтський дисидент і автор книжки „Чи проіснує СССР до 1984 року", ненадійно попав в конфлікт з міністерством культури, яке зажадало від його дружини Гізелі заплати 4.000 рублів (5.400 долярів) за образи її власної роботи, які вона бажає забрати зі собою до Амстердаму. Амальрик відмовився заплатити вимагану суму тому, що це праці його жінки і тому, що вона ніколи не була офіційно визнана мисткцем і їй постійно відмовляли вступу до Спілки Мистців. Конфлікт зайшов так далеко, що Амальрик вирішив здати летунські квитки до „Аерофлоту" і заявив, що він залишається в СССР. При тому Амальрик в телефонічній розмові з урядовцем на летовищі довідався, що разом з ним мав їхати до Амстердаму ще агент КҐБ, бо коли він потелефонувавши сказав, що принесе два квитки, то на другій стороні голос запитався: „А чи той третій товариш також не їде?". Амальрик порівняв свою ситуацію до казки про двох баранів на мості, які не хотіли один одному поступитися. Віза Амальрика вигасає 6-го липня ц. р.

М. Платковський

ГЕГЕМОНІЯ МОСКВИ — БЕЗ ВІЙНИ?

В останньому часі все більше починають ширитися голоси на Заході, які нібито свідчать про те, що політики західнього світу доходять нарешті до зрозуміння істоти політичних намірів Москви: СССР, під прикриттям все менш принадного для Заходу гасла „відпруження", незмінно здійснює свої зовнішньоекспансивні пляни, щоб опанувати нові простори на різних континентах світу. Звертає увагу все більш агресивний, а то й просто нахабний тон заяв видатних представників СССР та інших держав комуністичного бльоку: вони з натиском стверджують, що не тільки боротьба ідеологій, але й активна підтримка т. зв. „визвольних воєн" не суперечать політиці відпруження, що її буцімто провадить Москва.

Належить підкреслити, що в різних частинах світу Москві йдеться не про підтримку тих чи інших, більш чи менш оправданих визвольних прагнень населення, а власне про встановлення московсько - совєтської гегемонії. В Африці питання не так, чи бажання чорного населення розпоряджатися своєю долею є оправдане, а лише, чи там здобуде рішальні впливи Москва, витискаючи з цього континенту Захід. В Латинській Америці Москві не йдеться про те, щоб поліпшити там соціяльно-економічний стан широких народних мас, а лише про те, щоб витиснути звідтіля ЗСА і створити проти них небезпечну випадову базу. Так само далі залишається можливість приходу комуністів до влади в різних країнах Европи.

Алярмуючі відомості не від сьогодні стверджують непомірні збровння СССР і його сателітів, що може допровадити до переваги Сходу над Заходом не тільки в конвенціональній (що вже давно, певно, наступило), але і в нуклеарній зброї. Тому не тільки занепокоєння, але й конкретні заходи в ЗСА і в країнах НАТО: модернізація зброї, втримання рівноваги збросиь тощо.

Проте, не зважаючи на алярмуючу ситуацію в світі, можна думати, що Москва буде далі „мирними" засобами здійснювати свою програму гегемонії у світових маштабах. Це вона робитиме за посередництвом залякування перспективою нової світової війни, не виключаючи ужиття нуклеарної зброї. А що Захід хоче за всяку ціну уникнути нової війни з усіма її спустошеннями, а у декого ще й досі не проминули ілюзії щодо можливости „відпруження" з комуністичним бльоком, — то мають підставу ті, які твердять, що війни все таки не буде. Це — можливо, а навіть і дуже правдоподібно — правильно. Але... не менш правильним є й те, що Москва буде далі змагати до опанування світу і що з бігом часу вона таки вперто, хоч і поволі, наближається до своєї мети.

Справді, витворилося якесь неймовірне положення: з уваги на небезпеку нуклеарної війни і хотячи її уникнути, Захід іде на поступки і є у відступі (останній приклад — Анголя); Москва навпаки, шантажуючи західній світ можливістю війни, використовує кожну нагоду, щоб хоч дещо здобути для себе. Пощо, дійсно, Москві йти на війну, яка становитиме, безумовно, риск і для неї, якщо можна без війни, зручно використовуючи ситуацію, невхильно йти по шляху здійснювання своїх плянів?!

На близькому Сході — принаймні до недавнього ще часу — за Москву проливали свою кров араби, у В'єтнамі і Камбоджі — тамошні комуністи, в Африці — націоналістично настроєні представники чорного населення, в Латинській Америці — Куба і комуністичні партизани різних країн, і, врешті, в Европі — комуністичні партії, що сягають по владу в Італії й інших державах. Щодо Европи, то останні вибори в Італії не дали повної перемоги комуністам, але боротьба буде там далі продовжуватися. У Франції сам її президент не виключає можливости виграння наступних парляментарних виборів „народним фронтом". Еспанія, Портуґалія, а навіть і Західня Німеччина — це дальші знаки запиту. Значить, фактично під загрозою совєтського „проникання" знаходиться вся західня Европа. І які б принадні програми (для своїх виборців) не виставляли італійські чи французькі комуністи і їх союзники соціялісти, але нехай спробують ЗСА бути в союзі з країнами Західньої Европи, якщо в більшості тих країн будуть при владі комуністи!

Отже, на війну нібито тепер не заноситься, але це мала потіха для всіх тих, які хотять уникнути для своїх країн совєтської гегемонії. І це мала потіха для нині поневолених Москвою народів, для яких збільшення сили СССР означає відсунення у невідоме майбутнє їх визвольних прагнень.

Чи в більш-менш недалекому м а й б у т н ь о м у може вибухнути світова війна (хай і без ужитку нуклеарної зброї) — це дуже складне питання. Чи Захід буде постійно у відступі, чи прийде момент, коли він уважатиме, що межі „поступок" вже осягнуті і, щоб рятувати себе самого, треба зарнзикувати можливістю принаймні конвенціональної війни? В недавньому такою межею був (а подекуди і до сьогодні ще є) Ізраїль. Тепер — це, напр., війна в межах цілої Африки або совєтське збройне втручання до якоїсь країни в західній Европі. І, чи СССР не прийде до переконання, що настав момент, щоб десь у якійсь частині світу (насамперед в Европі), кинути до розгри свої збройні сили? За це говорять непогамовані совєтські зброєння. Перед такою можливістю перестерігають постійно червоні китайці, яким, одначе, не дуже вірять.

Є ще один недавній факт, до якого на Заході поставилися, властиво' з гумором: надання Брежнєву звання маршала Совєтського Союзу. Сталін одержав це звання не на самому початку гітлерівсько - совєтської війни. Але Сталінові, як беззастережному диктаторові і „вождеві", не було потрібне це звання, щоб відразу стати верховним головнокомандуючим совєтських збройних сил. Брежнєв — все таки не Сталін. Може йому наперед треба бути маршалом, щоб на випадок війни стати верховним головнокомандуючим і тим забезпечити беззастережне керівництво партії над совєтською армією. А, значить, на всякий випадок готовляться до війни... Недаром же шеф збройних сил комуністичної Німеччини (безумовного підголоска Москви) сказав недавно, що для підтримки „визвольних війн" революційний комунізм мав би заризикувати навіть нуклеарною війною!

На наш погляд, з перспективами війни чи без них, становище Заходу в обличчі невхильних агресивно - гегемоністичних прямувань Москви, є досить тяжке. Чи Захід зуміє ще знайти в собі стільки сили, щоб „відродитися" і дати відсіч небезпекам від московсько-комуністичного Сходу, покаже майбутнє.

Софія Наумович

НАУКА І МИСТЕЦТВО В ЧЕСТЬ С. ПЕТЛЮРИ В ПАРИЖІ

(2)

Д-р Ольга Вітошинська у доповіді „С. Петлюра — публіцист і журналіст", намагалася доказати не тільки професійну вмілість, високий інтелектуальний рівень, почуття гумору й уміння орудувати найкращим полемічним засобом, іронією, але й цю глибоку ідейність і непохитний патріотизм, якими С. Петлюра діяв на своїх читачів. Золотою ниткою тягнеться у всіх його писаннях викритання московських злочинів супроти України й його гостра відсіч, що становили для його сучасників справжнє „мементо морі" в їхній наївності й довірливості. До найцікавіших передвоєнних писань С. Петлюри належить нищівна критика московської брошури під некультурною назвою: „Хахли і хахлушкі", а далі знаменита театральна рецензія на Марію Заньковецьку та літературна — на Івана Франка. Знання предмету, ознайомленість із здобутками европейських театрів і літератур, влучні порівняння з нашими авторами й акторами, — зумовили цей високий рівень публіцистики й журналістики С. Петлюра, на яких можемо багато дечого навчитися. Поміж українськими журналістами і публіцистами, — С. Петлюра займає одне з перших місць, якщо не перше.

Д-р Володимир Косик обговорив „Закордонну політику С. Петлюри", змалювавши тодічасну політичну ситуацію, коли большевицька навала примусила Директорію підписати договір з німцями у Берестї, й Україна була осамітнена, хоч Петлюра робив розпачливі заходи, щоб наблизитися до Антанти, — дав ряд доказів на те: Директорія видала заклик французькою мовою до всіх народів світу, але на нього ніхто не відгукнувся; переговори з Антантою в Одесі й Бірзулі — не дали наслідків, бо москалі сильно перешкоджали; коли Антанта зажадала уступлення Петлюри і Винниченка. С. Петлюра виступив зі соціял-демократичної партії, але це не помогло, бо ж Петлюра був за самостійну Україну. Антанта ж хотіла відновити давню Росію; коли українська делеґація з'явилася на Мировій конференції — їй кидали колоди під ноги і москалі, й поляки, й жиди. А в той час в Україні котилася хвиля провокаційних погромів, і не помогли ні заклики, ні перестороги українського уряду. Це ж бо московські банди в Україні компромітували навмисне українську державу! Коли врешті банди Муравйова залили майже всю Україну й Директорія мусіла відступати, С. Петлюра вхопився за останню нитку, що могла перехилити шанси перемоги, коли б друга договірна сторона була дотримала умов договору. Це була оця „Варшавська угода", якої не могли подарувати С. Петлюрі галичани.

Останнім доповідачем був д-р Емануїл Райс, який говорив цим разом українською, а не французькою мовою. Він мав делікатну тему: „С. Петлюра і жидівське питання" і представився народженцем Києва, що в часі революції був свідком усіх подій, поки 1922 р. не виїхав з батьками, через Волинь до Басарабії. На тему погромів багато читав, говорив та навіть сперечався з людьми. Поступовий р у х „Народня воля" з Желябовим і Михайловим висував питання національної незалежности, але московські революціонери були проти будь-якої незалежности в їхній імперії. Висували тільки клич: „бийте жидів", бо це розрушує монархію". В Україні, — Петлюра був соціял-демократом, — то ж зразу дав автономію національним меншинам. За винятком дореволюційної Мадярщини, ніде не було такої автономії для жидів, як за Петлюри в Україні. В його уряді було кілька міністрів й амбасадорів — жидів, як Марґолін, Заржін та інші. Але, коли з півночі напали росіяни, а західні держави не підтримали визвольних рухів, мовляв, їхні власні соціялісти і комуністи не бажають виступати проти „країни селян і робітників", тоді почалися організовані погроми. Рабін Глясберг сказав, що Петлюра не був антисемітом, але був безрадний проти цієї анархії, хоч і розстріляв у Проскурові за погроми полк. Симоненка, — чого ніхто й ніколи не робив в обороні жидів! А в Проскурові громили жидів за те, що вони вітали українців, як оборонців ладу! Будьонний сам признався: „Ми робили з жидами гірше як українці!" А в Басарабії жиди говорили: Вбили Петлюру, а чому не Котовського, Будьоного, Денікіна? Адже всі вони робили погроми!" Троцький, вступивши в Україну, заповів: „Проти погромів зробимо власні погроми!" І ще Петлюра був при владі, а вже відбувалися жахливі, сто разів жахливіші совєтські масакри усього населення — жидівського й українського. І Махно лицемірив: „Нічого не вдію проти

(Закінчення буде)

Іван Кедрин

РОМАН КУПЧИНСЬКИЙ І ЙОГО ЕПОХА

Оспівуване Романом Купчинським українське січове стрілецтво творило легенду. Але й сам Роман Купчинський був неначе легендою для тих, які співали в Україні його пісні і тільки чули, що десь живе їхній автор. Покійний Микола Понеділок оповідає у своєму прегарному спомині - ескізі „Знайомство з Романом Купчинським", як-то він, Понеділок, перестав шанувати обожувані ним ще недавно російські сантиментальні романси, коли несподівано почув стрілецькі й любовні пісні Романа Купчинського. І коли Роман Купчинський був прозаїком, поетом, журналістом, сатириком - фейлетоністом, то безумовне найтривкішу пам'ять по собі залишив і дальшим поколінням залишить, як автор кількадесяти пісень, що їх люди співають, не знаючи, чиї вони, — приписуючи їх або безіменному „народові", або таки іншим авторам. Хто з учасників Богослужб у наших церквах у вільному світі знає, хто автор співаного ними „Боже Великий, Творче Всесильний...?!

Це були часи, сповиті вже густою мрякою минулого для сучасного покоління: часи перебування леґіону Українських С і ч о в и х Стрільців в Україні та, згодом, після програ нашої визвольної війни - революції, 20-ті і 30-ті роки в Західній Україні. Барди Українського Січового Стрілецтва — Роман Купчинський, Михайло Гайворонський і Лев Лепкий — створили цілу багату пісенну літературу, яка збагатила українську культуру і закріпила імена тих творців в історії культури.

20-ті і 30-ті роки в Західній Україні за Польщі позначилися дивним парадоксом: з одного боку розв'язування української проблеми поліційними, а не політичними методами, постійні шикани, безперервне поменшування українського стану посідання, ставлення до українства, як до меншовартної спільноти, що її треба обов'язково спольонізувати, — а з другого боку — розмірно широкі можливості плекання рідної політичної думки і рідної культури. І однаково у політичному, як культурному світі було у тому західньоукраїнському періоді багато таких індивідуальностей, що їх — без образи для будь-кого — нема в сучасному українському вільному світі. Частиною того тодішнього духового світу була т. звана — бо споvidна — богема з чільними й творчими діячами літератури, журналістики і малярства. Коли прийшла з України вістка, що помер у Львові 1 лютого 1975 Михайло Рудницький, два видатні культурні наші діячі, працівники Конгресової Бібліотеки у Вашінґтоні, д-р Юрій Старосольський і д-р Ярослав Шавяк, подзвонили до автора цих рядків і Я. Шавяк, один із колишніх редакторів пресового концерну Івана Тиктора у Львові, так схарактеризував Покійного: „... Михайло Рудницький був епохою.." Але ж, коли Михайло Рудницький був хвилюючим і стимулюючим у тодішньому літературному світі, він міг ним бути завдяки всій тодішній атмосфері і цілому великому гуртові толішних інтелектуалів. Поза Львовом жили і творили Богдан Лепкий, Василь Стефаник, Марко Черемшина, Андрій Чайковський, Ольга Кобилянська, Осип Маковей, — у Львові Василь Пачовський, Петро Карманський, Василь Щурат, Остап Луцький, Михайло Яцків, Катря Гриневичева, — щоб назвати тільки кілька прізвищ. І молодші за них, як Роман Купчинський та Василь Софронів - Левицький, та ще молодші — як Богдан Кравців, Василь Бобинський чи Богдан Антонич, таланти, що їх „виловлювали" літературні конкурси Товариства Письменників і Журналістів ім. І. Франка (ТОПІЖ), організації під головуванням Романа Купчинського з жюрі, в якому з правила провсдили і надавали тон Михайло Рудницький і Василь Сімович. Ця літературно - журналістична братія, членами якої були ще поет, журналіст і мистецтвознавець Микола Голубець, першорядний редактор „Діла" Федь Федорців, чудовий маляр - графік, Павло Ковжун, учень геніяльного Юрія Нарбута, — це були все люди творчі, живі, повні уяви, з яких деякі й гірко бідували, але збагачували тодішній духовий український світ і українську культуру своїм талантом. Ні одного з них нема в живих, одиноким з їхнього гурту, тоді одним із наймолодших письменників, залишився ще Святослав Гординський, теж людина багатогранного таланту — поет, журналіст, маляр і мистецтвознавець, — який напевне має наче перед своїми очима всю ту ґалерію українських людей, що творили епоху рідної культури. Ці люди сходилися систематично у львівських каварнях не тільки на те, щоби при чаю гуторити. Он, бувало, сидять Михайло Рудницький і Роман Купчинський з клаптиками паперу перед собою і придумують найштудерніші рими у роді „пристрасти — лист ррости" — та різні мовні новотвори, які треба би пропаґувати у газеті на місце міжнародних термінів. Як боротися проти зарази польонізмів і русицизмів. Мовні пуристи...

Роман Купчинський мав дивну вдачу людини, обдарованої від Всевишнього великим талантом, водночас страшенно байдужим і недбайливим ,як цей рідкісний талант використати, виексплуатувати. Він був дуже вразливий, щоб в його незрівняних малих фейлето-

(Закінчення зі стор. 3-ої)

Михайло Сосновський

НАРИС ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ДУМКИ

Деякі питання етногенези української нації

IV

Треба прийняти, що вже в середині IX ст. Русь являла собою територіяльно-політичну одиницю, яка почала здобувати для себе відповідну позицію у сусідстві з Візантією. Про перші ділові контакти між Візантією і Руссю інформують візантійські джерела, подаючи 839 рік. Візантія почала зважати на Русь щойно після великого руського походу на Царгород у 860 році. У виступі патріярха Фотія у зв'язку з цим походом маємо власне згадку про Русь як про більшу політичну одиницю, яка підпорядкувала собі інші народи. Із текстів збережених договорів з Візантією можна у якійсь мірі відхилити заслону від структури Київської Руси, що своєю чергою очевидно, уможливить нам принаймні дещо зорієнтуватися в тому, які провідні ідеї лягли в основу цієї державної і суспільно-політичної структури Руської землі.

Ми вже відзначали, що у початковій стадії політичної організації слов'янських племен характеристичною прикметою була „воєнна демократія" з вирішальним значенням зібрань (віч) "старшин" окремих родів. Тільки у випадку особливої потреби таке віче уповноважувало одного з найвидатніших провідників тимчасово очолювати ціле плем'я чи союз племен. Коли минала потреба (закінчено воєнну виправу, відбито напад ворога), кінчалося зверхнє управління такого обранця віча, і знову кожен рід жив і діяв виключно у власному засягу. Період "воєнної демократії" закінчився в умовах консолідації Київської держави, а точніше — за переформування Полянського союзу племен на Київську державну організацію з центром у Києві і на чолі з князем, який на той час уже перестав спиратися на волю чи бажання віча, а спирався на силу своєї озброєної дружини.

Київський період — це період закріплення цілком нової концепції державної організації, в якій на перше місце висувається великий князь з відносно обмеженим гуртом найближчих співробітників. Коли в 911 році посли князя Олега підписували в Царгороді договір з Візантією, вони там уже виступали від імени "Олга, великого князя рускаго, и от всѣх, иже суть под рукою его, свѣтлых и великих князь, и его великих бояръ". Літописець записав у вступі до договору, що "посла мужи свои Олегъ построити мира и положити ряд межю Русью и Грекы, и посла глаголя..." Посли від імени князя Олега приймають ряд зобов'язань для всієї Руси, запевняючи візантійських імператорів, що ці зобов'язання будуть додержані, бо ми "не вдадим, елико наше изволение, быти от сущих подь рукою наших князь свѣтлых никакому же соблазну или винѣ" і "подщимся, елико по силѣ, на сохранение прочих и всегда лѣт с вами, грекы, исповеданием и написанием со клятвою извещаемую любовь непревратну и непостыжну".[8]

Вже тільки цих кілька коротких фраз вказують на те, що маємо в цьому випадку справу з домовленням чи угодою між урядами двох держав, які вважають, що в їхньому інтересі є зберігати мирні відносини і на основі цих мирних відносин розбудовувати торгівлю, а також лагодити всі спірні справи, якщо такі заіснують, про що ширше й іде мова в дальшому тексті договору 911 року. Подібну картину маємо на основі чергового договору з Візантією 944 року, який уклали посли великого князя Ігоря від його імени, як "от Игоря, великого князя рускаго, и от всякоя княжья и от всѣхъ людий Руския земля".[9] Знову ж у договорі 971 року, що його уклав з візантійським імператором князь Святослав, маємо аналогічне формулювання, яке віддзеркалює структуру влади у Київській Русі. Різниця тільки в тому, що попередні договори укладали посли від імени князів Олега й Ігоря, а у випадку договору 971 року князь сам укладає договір і бере зобов'язання та домовляється з грецьким імператором, але також від імени "бояр і усієї Руси". Там говориться:

"Азъ Святославъ, князь руский, яко же кляхъся, и утвержаю на свѣщанѣ семь роту свою: хочю имѣти миръ и свершену любовь со всякимь великимь царемъ гречьскимъ, съ Васильемъ и Костянтиномъ, и съ богодохновеными цари, и со всѣми людьми вашими и иже суть подо мною Русь, боляре и прочии, до конца вѣка. Яко же кляхъся ко царемъ гречьскимъ, и со мною боляре и Русь вся, да схранимъ правая съвѣщанья".[10]

У світлі цих договорів не доводиться сумніватися в тому, що Київська Русь під проводом своїх великих князів вступає у стосунки з сусідніми державами як визнана ними держава "руського народу", від імени якого має право і може говорити тільки київський великий князь. Він репрезентує "світлих бояр" і "підручних князів", що "сидять" у різних городах, і "всю Русь". З другого боку, ці ж тексти договорів засвідчують, що таким було розуміння "Руської землі" і між самим населенням Руси, включаючи, очевидно, пануючу династію Рюриковичів, княжу дружину, бояр і вільних людей на Русі.

Коли йдеться про державну структуру, то Київська Русь за часів свого найбільшого розвитку об'єднувала у своїх державних кордонах 22 різні етнічні групи, які творили територіяльні одиниці з різною формою управління і залежности від Києва. Ядром цієї великої за територією держави була вужча Київська Русь, яка цю державу створила і її вдержувала під своїм контролем. У такій формі Київська Русь проіснувала не повних два сторіччя, тобто до смерти синів Ярослава Мудрого, Ізяслава, Всеволода і Святослава, відомого "княжого тріюмвірату". Цього часу, однак, вистачило, щоб серед населення головного ядра, поширеного відтак на західні землі Галицького та Волинського князівств, закріпилася ідея єдности Руської землі і в більшій чи меншій мірі затерлися місцеві відосередні тенденції, враховуючи спільність етнічного підґрунтя.

7. Цит. за Б. Д. Греков. *Избранные труды.* 4 т. (Москва: Изд. Академии наук СССР 1959), т. II, стор. 230.
8. *Повесть временных лет,* т. I, стор. 25-26.
9. Там таки, стор. 35.
10. Там таки, стор. 52.

(Продовження буде)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1976 Р.

НОВІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ

Засновано новий Відділ УНСоюзу ім. митрп. Василя Липківського, означений черговим числом 89, з осідком у місцевості Рочестер, Н. Й.

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

22 Слоан-Федорців Адрія.
25 Улянович Анастасія М.
30 Гарднер Карін, Річард.
32 Коломиєць Леонід, Пяткін Микола І.
39 Ваґа Вікторія А., Михайло, Христина.
47 Валазюк Андрій З.
53 Крисалка Степанія Н.
55 Кібець Антін І., Степан А.
57 Ласька Михайлина Д.
70 Влагітка Таня М.
88 Гуральний Роман.
89 Прокопенко Валентин.
102 Митросевич Ліза Ф.
121 Кіцак Врад Е.
144 Джонсон Вромлі В.
161 Срадомська Сузанна М.
162 Валдспурґер Гретчен Л.
163 Джордан Беті.
164 Скрип Каролина О.
171 Фріц Цинтія І.
173 Паранчак Цинтія Л.
216 Оустин Дженіфер А., Паволюк Василь, Донна.
239 Воха Катерина К. Михайло.
257 Тенніс Брукі М.
259 Пітула Роберт Й. 2.
285 Диґа Катерина, Павло.
292 Івасько Микола Гр.
307 Варицький Андрій І.
348 Сливка Сузанна М.
352 Влейлер Роберт І.
375 Шпильчак Іванна.
379 Гладко Дон М., Драганчук Ліза А., Степан М.
399 Караван Григорій О.
407 Гладка Наталія К.
427 Рогозинський Михайло Д.
430 Треспалаціос Ерік А.
452 Торій Іван М.
465 Грушій Діяна Л., Патрисія Л.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

63 Урсяк Ричард І.
106 Максимів Анна.
142 Керничний Ігор.
164 Андреззі Тамара С., Трейсі А.
219 Пепеласков Семен.
245 Ольчак Анатолій К.
287 Клим Анна.
292 Дуткевич Григорій М.
354 Воляник Надія 2.
402 Колодка Теодор.
414 Вілас Еліза, Ляля.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

32 Гричинська Олена А., Захарко Євген, Марія А. 2.
114 Кущинська Василинка.
134 Крамарчук Олександер М., Роман А.
162 Гаврилюк Михайло мол.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

301 Марцинюк Василь.
448 Голембйовський Павло Е.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

34 Вланарович Адріян М.
42 Філевич Анна, Євгенія Н., Ірина, Леся М., Мирон.
78 Ребик Христина М., Федорович Кері А.
127 Вейґер Володимир І., Петро Є.
146 Гнатчук Ляриса І.
153 Вард Вунні М., Гендрачі Євгенія, Ричард; Лущак Михайло.
158 Мосуряк Володимир.
205 Ганкевич Андрій Гр., Тарас, Тиміш П.
272 Сеньків Патрисія І.
293 Кардашинець Вікторія.
316 Пилипяк Євгенія М.
336 Кас Роберт Я.
349 Котловська Варвара.
362 Дейвіс Каролина Е., Пастухів Олена, Сухенко Антонина.
451 Сахарчинська Неля.
466 Тесляк Василь П.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

153 Ґаврилюк Михайло мол.
163 Гричинська Олена А., Захарко Євгенія, Марія А. 2.
173 Парех Андрій М.
191 Пискуць Василь М., Петро М.
194 Крамарчук Олександер.
221 Кущинська Василинка.
293 Крамарчук Роман А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

Відд.:

96 Федишин Михайло Я.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Від.:

63 Урсяк Ричард І.
106 Максимів Анна.
142 Керничний Ігор.
153 Клим Роман.
245 Ольчак Анатолій К.
287 Клим Анна.
288 Демеха Мирослав.
292 Дуткевич Григорій М.
341 Дуткевич Катерина.
344 Воляник Надія Л. 2.
402 Колодка Теодор.
427 Гураль Пелагія, Мостовий Василь І., Каролина Л. А., Олександра.
497 Іванусів Богодара І. Л.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

8 Оліяр Іван.
59 Максимюк Роман, Питльована Степанія А.
63 Оресик Марта Л.
105 Федина Роман.
115 Жабинська Орися.
130 Турчин Вірґінія М.
131 Кралька Юлія В.
133 Вишатицька Ольга.
144 Матерна Варвара Л.
153 Вілик Наталія Р.
156 Кузик Марко Ю.
194 Вродин Роман І., Салдан Розамарія.
206 Верґерон Марлена М.
218 Голонко Таня М.
240 Лисак Ігор, Ірина.
245 Гуцман Маріянна.
251 Андрухів Анна І.
256 Конклин Кандиза М.
266 Семчук Надія.
275 Палка Сдепан Й.
277 Дутка Дарія.
295 Вибик Степан.
343 Слупська Марія.
348 Содомора Степан І.
354 Ванась Степан О.
361 Коваль Михайло В., Ягодзинський Данило І.
364 Вене Іван Г.
371 Свайзе Сузанна.
379 Гладчук Водан Є., Ольга С.
387 Тучкевич Ігор І.
399 Зидяк Григорій П.
427 Лужба Адріян М., Микитцель Лоретта Є.
432 Шеремета Данило Й.
454 Пасемко Лінда А.
464 Луцик Патрисія, Чипига Петро, Степан.
468 Площанський Юрій.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

2 Хованець Давид К.
5 Чуба Євген В.
33 Донаґю Каталіна М.
94 Дейвіс Катерина М., Курило Діяна І., Мельник Іван В.
102 Пиндор Кенет В.
131 Мазуркевич Люба.
148 Нахвостач Дора, Тарас Л., Ярослава І.; Рандал Анастасія П.
?4 Каленик Анастасія А.
171 Смотрич Зенон О.
191 Веласка Анна М.
221 Самиця Віра.
230 Романко Моніка К.
243 Заокопний Володимир.
274 Рак Норманд Д.
287 Коський Василь Н., Григорій.
292 Гординський де Федькович Лев Р.
338 Чиприч Каталіна Л.
364 Дейнека Мирослава.
379 Гусак Данило Ю., Качур Марія.
386 Джімро Василь К.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

484 Ямсюк Іван.

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

4 Мазурик Володимир Д., Хмара Орест.
5 Козопас Євстахій, Чуба Євген В.
8 Оліяр Іван.
13 Злотник Венямин Л. мол., Постоловська Анна М.
14 Китвис Микола, ЛяГвардія Юдита.
32 Васалій Лідія А., Вілан Олександер, Олеся; Захарко Розалія, Павленко Іван.
34 Луковський Карло, Катерина Д.; Пакуш Йосип ст., Ольга.
35 Новак Софія.
39 Гусак Василь.
47 Сабо Петро Ю.
51 Капа Петро.
56 Зелінська Сузанна Л.
59 Процик Анна.
83 Тимчій Патрисія А.
86 Бушмич Михайлина.
88 Олійник-Карпинець Ольга, Цуреська Авдрея М.
89 Прокопенко Анатолій, Леонід, Павло, Людмила; Спиця Василь, Григорій, Анна, Одарка.
90 Петруська Лінда 2.
93 Коропей Софія Л.
94 Томин Зенон.
96 Надь Рандолф Д., Силвія Є.; Федишин Михайло І., Діяна І.
102 Берко Анна.
120 Гелм Яким Т.
121 Вілавський Іван І.
133 Леськів Ярослав.
147 Вохняк Каролина А.
150 Никорчук Василь.
153 Баер Юрій Ф., Гело Володимир С., Лучанко Ярослав.
162 Валдспурґер Іванна І.
163 Дуда Теодор.
168 Плева Дрю Ст., Анна.
170 Помяк Анна М.
173 Костишин Патрисія Р.
184 Янкович Михайло.
200 Павелчак Марія, Стасюк Володимир П., Григорій І.
204 Аврамчук Марія І., Круз Рода.
206 Сталений Михайло.
210 Франко Анна С.
211 Геба Лінда Є.
216 Вабій Осип, Мисак Петро, Оустин Карло К., Прохоренко Володимир, Оксана Ш.; Фицяк Дмитро.
221 Косач Степан В.
224 Ірха Йосип В.
230 Прокопик Василь Н.
240 Іваськевич Мирослав, Шеррі; Слободюк Орест С., Сохоцька Софія.
241 Олівейстро Марія М.
292 Конея Катерина, Пшеничний Роналд 2.
303 Питльована Степанія.
307 Вариський Іван.
337 Михайлишин Семен.
338 Опаткевич Маргарита.
339 Гозинець Іван.
350 Круліковський Іван.
353 Букланд Жигмонт, Джус Люба Надія, Сузанна А.; Крохмаль Сергій.
354 Ванась Степан А.
358 Дикий Теодор.
371 Цпін Петро.
375 Йон Степанія.
379 Драганчук Іван О., Ігор М., Гейлі А.; Стецько Олена, Ступень Фридрик.
383 Гусак Дарія М.
388 Гузьва Анатоль.
407 Гладкий Богдан Р., Кузик Євстахій, Анна.
423 Левкович Степан Т.
430 Лівчак Богдан, Якубішин Йосип.
432 Левицький Марко.
434 Дідух Олег, Орест.
437 Кіндрат Марія Л., Куціль Євгенія.
442 Чабан Роман, Ольга.
448 Джонес Ярослава, Ракобовчук Мирослав.
457 Осінчук-Вайлова Ада.
458 Грицак Володимир.
462 Кушнір Юрій.
464 Шеремет Федір М.
465 Кіцак Степанія, Олиник Марта Д.
473 Герцун Едвард.
486 Влищак Ярослав М.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

5 Семус Василь*.
94 Лаба Роман*.
127 Луковська Євгенія 2.
156 Еллінґсворт Іван Т.*, Новак Михайло*.
163 Труш Володимир В*.
194 Ворик Надія, Галій Іван, Марія М., Заклинський Володимир, Король Степанія.
219 Пепеляском Михайло*, Надія.
221 Когут Марія.
233 Єк Каталіна А.
340 Вухшована Степанія, Поттер Брюс*, Роксоляна.
361 Букосмська Ірина.
387 Веренко Омелян.
414 Качмар Олена, Пацалуйко Ігор.
423 Качерепа Антін, Чеслава; Макаруха Євстахій.
440 Ковальський Петро*.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

25 Ференцевич Юрій Є., Христина Т.
32 Даньків Володимир, Захарко Григорій, Филик Софія.
39 Токар Марія.
112 Луцишин Теодор.
114 Кущинський Антін, Василина 2.
162 Гаврилюк Михайло, Лінда.
163 Вуський Василь І*., Анна.
285 Диґа Олексій.
307 Станько Володимир 2., Дарія.
368 д-р Цегельський Юрій М., Вероніка.
423 Дачишин Юрій.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

29 Омелія Мартин І. І*.
42 Левко Василь.
58 Горбова-Дуб Анна.
121 Фатюк Михайло.
191 Вілинський Володимир*.
214 Затварницький Мирослав.
240 Кавац Віра М.
379 Ананевич Варвара К.
388 Пастушик Василь І*.
399 Кашуба Володимир*.
488 Голембйовська Анна Ю.
475 Кірик Константина О.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

5 Гасцький Роман*.
32 Влочук Леонард*, Шимчук Роман.
34 Джонес Карло Ш.*, Дудра Семен мол.*, Луковський Петро*, д-р Піколицький Ярослав*.
42 Максимюк Олена А., Філевич Микола*, Марія.
54 Іскат Омелян 2, Анна.
100 Войтович Володимир*.
113 Найндел Каролина.
127 Вейґер Василь, Ольга.
153 Варт Іван М.*, Каталіна Ф.
200 о. Калиновський Костянтин*.
205 Ганкевич Іванна Д.
221 Коваль Марія.
240 Зазуляк Євген В.*, Розамарія.
241 Реноуд Ралф З*. мол.
272 Сеньків Яким З., Іванна М.; Татаренко Степан.
292 Терлецький Михайло.
293 Літоц Андрій, Музика Тома І*., Пиріг Роман З., Піддубний Євген, Мацак.
361 Вачик Осип*, Прийма Петро, Меланія.
362 Бристен Филимон мол.*, Шірлі Дз.; Галета Лідія, Пастухов Іван*, Ліда; Сухенко Маріянна, Олександра.
368 Квасницький Сергій.
385 Кушнір Анатолій.
407 Жаровський Богдан, Мельник Анна, Тивонюк Марія.
418 Голубинський Ігор*.
422 Калуш Теодор мол.
463 Друль Наталія.
489 Шевченко Микола*.
493 Кнасевич Степанія.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

430 Лівчак Богдан*.
432 Петрук Микола*.
434 Дідух Олег, Орест*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

83 Вуський Василь І*., Анна.
153 Гаврилюк Михайло, Лінда; д-р Цегельський Юрій М. Вероніка.
163 Даньків Володимир, Захарко Григорій, Филик Софія.
191 Пелех Петро*.
217 Диґа Олексій.
221 Кущинський Антін, Василина 2.
287 Ференцевич Юрій Е., Христина Т.
367 Токар Марія.
399 Дачишин Юрій.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

5 Ґрех Олексій В*.
35 Кравчишин Анна Т., Дарія, Люба М.
94 Лаба Роман*.
100 Голман Двейн В*.
120 Ланкос Едвард П*., Варвара А.
133 Кадзелява Фелікс*, Марія.
153 Ящук Микола*.
156 Дейвид Беверлі Л.
163 Труш Володимир В*.
176 Поліщук Ярослав.
194 д-р Цегельський Михайло Р*.
233 Єк Каталіна А.
240 Кохранець Урсула.
253 Ганущак Тарас*.
277 Дурато Катерина, д-р Захарій Ігор Ю*.
301 Лашок Володимир С*.
361 Вукоємська Ірина А.
402 Колодка Марлена.
436 Заудер Антонина.
440 Ковальський Петро*.
434 Хома Антін*, Анастасія.
462 Пизь Михайло*.
486 Поліщук Іван, Берта Г. М.
497 Крумишин Євген.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

39 Гаргай Михайло*.
68 Шило Катерина.
81 Ласюк Розалія.
88 Митрофанюк Христина.
131 Кіналь Володимир, Ольга.
178 Ламбертс Ірина.
233 Маґер Олена.
240 Кавац Михайло, Єлисавета.
276 Вешман Юрій*.
283 Мороз Михайло, Анастасія.
287 Век Ольга, д-р Сохан Олег*.
292 Малиновський Григорій, Сток Леся В.
295 Яниж Лука.
304 Грицковян Євген*.
316 Сверида Володимир*.
354 Ванась Степан*.
356 Ванась Франціска.
361 Вабецька Марія.
399 Яремко Іван*.
404 Лизанівський Іван*, Совяк Ярослав*.
434 Кобилецький Ярослав*, Сенишин Омелян.
441 Заблоцький Петро*, Квасний Лаврентій П*.
450 Гутлевич Богдан*.
470 Леник Роналд М*., Саллі.
487 Тисовський Юрій*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

20 Красіцька Марія.
39 Трач Ярослав, Варвара.
63 Бабяк Степан*.
114 Скірка Михайло*, Анна.
120 Рефт Володимир*.
127 Матух Ігор, Нестерук Микола*.
130 Козар Іван*, Ярослав*, Юстина.
131 Нагорняк Осип, Юстина; Шулик Роман.
144 Камінська Марія А.
149 Березовський Йосип*.
161 Волошин Євфросінія, Кудра Степанія К.
206 Свіська Олена.
215 Назар Катерина.
217 Герула Йосип І*.
230 Ліщак Мирослава.
236 Скирпон Катерина Л.
239 Везушко Юліян В*.
270 Маланяк Едвард*.
320 Ніщук Василь*.
343 Вілінська Марія К., Пастпак Олена, Савич Марія.
347 Лабяк Петро А*.
364 Волеста Мирон.
379 Гусак Юрій*.
388 Воллес Люїза.
452 Роджерс Ралф Д*.
455 Соколишин Софія М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

6 Періг Кирило.
22 Павліцький Євстахій І*.
33 Демкович Василь, Лучин Іван*.
35 Ривак Степан*.
39 Ревюк Густав* 2, Слоневський Василь.
44 Двораківський Андрій.
47 Жук Анна.
49 Романів Садіє.
52 Хрупало Яким Д.
56 Ковач Катерина.
67 Ванцяк Йосип.
70 Каледа Денис, Костин Катря, Кураш Марія.
77 Зоц Йосип*.
83 Лужецький Франко*.
88 Олійник Микола.
91 Маціринський Василь.
94 Колодницька Марія.
103 Дацків Марія.
110 Бабяк Лука.
114 Гоць Йосип.
124 Романська Марія.
125 Черкава Анастасія.
123 Полегко Микола*.
127 Дерґак Дамян, Руда Анна.
172 Мороз Василь* 2.
179 Цимбала Йосип*.
202 Груба Євгенія.
204 Лінниченко Андрій.
203 Гук Петро.
210 Кот Павлина.
221 Сень Ксеня.
234 Магзіср Михайло.
239 Ванах Іван, Стебновський Богдан 2.
277 Сенцьо Микола.
285 Тирненко Павлина.
287 Слюсар Марія.
290 Корчинська Марта.
312 Соловінська Єлисавета.
313 Рудяк Марія.
316 Деркач Софія.
323 Рибар Марія І.
324 Філіпс Єва.
333 Штиліга Катерина.
334 Вареница Марія.
337 Ільницький Володимир.
347 Васюта Максим.
348 Фук Анна.
361 Зельник Василь*.
367 Бащук Катерина.
387 Гірчиця Василь*.
397 Коцюбинська Віра А.
403 Іванкевич Степан*.
423 Бахматюк Михайло, Підбуцький Іван* 3.
481 Панько Іван.
486 Шавлях Антонина.

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

19 Савчин Ірина.
22 Розій Едмунд.
47 Сабо Петро Ю.
83 Тимчій Патрисія.
89 Василевський Володимир, Підлісний Валентин, Ніна; Прокопенко Анатолій, Леонід, Павло, Людмила.
90 Петруська Лінда.
94 Томин Зенон.
96 Федишин Михайло І.
110 Король Юрій, МекМуллен Донна.
146 Ткач Данило.
162 Валдспурґер Іванна І.
173 Цибак Галина.
174 Строїч Мирон.
216 Ковальчук Ляриса.
230 Прокопик Василь Н.
240 Іваськевич Шеррі, Слободюк Орест С.
292 Пшеничний Роналд.
303 Питльований Володимир мол.
367 Башто Марко А., Теодор Ф. ст., Теодор Ф. мол., Єва М.
385 Гусак Дарія М.
407 Гладкий Богдан Р.
434 Рогожевська-Перрот Романна.
462 Кушнір Юрій.
465 Ромась Олександер.
473 Герцун Андрій, Едвард.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

12 Шендюк Олександер*.
27 Гординська Ляриса С.
76 Кікта Володимир, Маґіс Степан*.
110 Олексієнко Володимир, Анна.
221 Цісовський Михайло*.
237 Аврамчук Микола.
340 Якобчук Леонід*.
442 Дуда Зенон.
448 Гах Орися.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

114 Кущинська Василина, Василинка.
162 Гаврилюк Михайло*, Лінда.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

54 Іскат Омелян*.
78 Вайда Михайло*.
103 Дворак Ричард Б.*
106 Гуцул Петро, Кулас Мирон І., Максимчук Іван, Мирос Василь*.
118 Питель Павло*, Ійліна М.
131 Голяш Надія, Павлик Іван*.
133 Кадзелява Фелікс*, Марія.
150 Садова Анастасія.
153 Дольницький Мстислав.
171 Пагел Марія Є.
221 Воній Ралф В.*, Софія; Коваль Марія.
240 Зазуляк Розамарія, Павник Оксана М.
245 Кузів Михайло*.
270 Єдра Казимира, Христина.
281 Шкодин Михайло*, Анна.
291 Валанда Матвій*.
293 Душник Фелікс*, Сова Павло П*., Роберт Г*.
327 Стовбуненко-Сайченко Олег Р., д-р Святослав.
339 Тимчій Іван Ю.*
387 Осиф Михайло Ст.*
402 Бережанський Іван*.
407 Жаровський Богдан*, Мельник Анна.
416 Цюряк Євген*, Леся, Надія.
454 Мельничук Олексій*.
486 Поліщук Іван*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

153 Гаврилюк Михайло*, Лінда.
221 Кущинська Василина, Василинка.

Інж. Михайло Вінтонів помер трагічно після бандетського нападу

Бостон (інж. Володимир Флюнт). — В понеділок, 31 травня ц. р., помер тут трагічно інж. М. Вінтонів, музикознавець, і філателіст. Народжений в Західній Україні, помер на 69-му році життя після нападу на нього двох білих бандитів, які важко побили його до непритомности залізним ломом по голові о год. 4-ій по полудні ще 26 лютого ц. р. З того важкого побиття, після трьох місяців побуту в шпиталі, помер, не відзискавши притомности.

Покійний був любителем музики. По приїзді до ЗСА в 1959 р., був диригентом церковного хору при українській католицькій церкві св. Юрія, а останньо диригентом хору при Українськім Народнім Домі в Матапені — Бостон. З тим хором виступав на багатьох українських імпрезах, а цього року підготовляв хор до святочного виступу на імпрезі з нагоди 200-ліття Незалежности ЗСА і 100-ліття Української Іміграції. Трагічна смерть не дозволила йому взяти участи в довершенні цього великого свята. Був рівнож визначним філателістом і давав виставки музичних творів (рідкі експонати) наших славних музикологів, як також час від часу уряджував філателістичну виставку зі своєї збірки. Мав рівнож свої музичні обробки, які хор під його диригентурою виконував під час святочних імпрез. Мав вроджений музичний талант, був рішучий і невтомний в праці і також компонував свої власні пісні. Хор під його диригентурою все вибивався на одно з перших місць в святочних імпрезах. Дописував до різних українських часописів, а передусім його статті появлялися в часописі „Свобода". Покійний був членом УНС та інших організацій. Осиротив дружину Анну і сина Мирослава, котрий все акомпаньював своєму батькові на українських імпрезах. Крім них оставив дві сестри, одну в Україні, а другу в Польщі, як рівнож своїх друзів і знайомих в ЗСА та в Европі.

Парастас і Панахида були відправлені 3-го і 4-го червня в похоронному заведенні В. Бойка в Матапені-Бостон. В суботу, 5-го червня ц. р., була відправлена Служба Божа в українській католицькій церкві Христа Царя о год. 9-ій перед полуднем, а потім перевезено тлінні останки на цвинтар „Монт Говп" в Бостоні. Численно зібрана громада в церкві на Службі Божій відпровадила його тлінні останки на цвинтар, де прощальне слово сказав інж. С. Берегулька.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 31-го травня 1976 р.:)

Старий рід забез.	44
Кляса О	190
Кляса Т	2,562
Кляса W	11,837
Кляса Р 20	13,480
Кляса Е 20	9,891
Кляса Е 65	2,551
Кляса Р 65	1,658
Кляса DP 60	235
Кляса DP 65	563
Кляса ADD	6,036
Кляса Т 10	234
Кляса Т 5	54

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса Р 20	429
Кляса Е 20	294
Кляса Р 65	14
Кляса Е 65	24
Кляса Е 18	—
Разом:	50,096

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 31-го травня 1976 р.:)

Кляса 1-ша	452
Кляса 2-га	204

НОВІ КЛЯСИ

Кляса Е 18	4,053
Кляса Е 20	5,658
Кляса Е 65	286
Кляса Р 20	7,642
Кляса Р 65	130
Разом:	18,425

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 30-го квітня 1976 р.:)	23,062	58,575	6,029	87,666
Активні члени:				
(Приріст у травні 1976 р.:)				
Нові члени	53	132	37	222
Прийняті наново	14	40	12	66
Прийняті з перех. листами	8	21	4	33
Зміни кляс забезпечення	2	12	—	14
Прийняті з Департ. Молоді	—	—	—	—
Разом:	77	205	53	335
(Убуток у травні 1976 р.:)				
Суспендовані члени	29	60	42	131
Відійшли з перех. листами	11	18	4	33
Зміни кляс забезпечення	2	12	—	14
Відійшли до дорослих	1	—	—	1
Померли	1	67	—	68
Вибрали грошові звороти	17	32	—	49
Відійшли з випл. п. сум заб	44	34	—	78
Виплатили вповні вкладки заб	27	36	—	63
Відійшли на част. випл. заб	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. заб	—	—	—	—
Вигасла важність забезпечення	—	4	—	4
Разом:	132	263	46	441
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у травні 1976 р.:)				
Виплачене забезпечення	27	36	—	63
На безпл. продовж. забезп.	22	36	—	58
Разом:	49	72	—	121
(Убуток у травні 1976 р.:)				
Померли	—	12	—	12
Вибрали готівку	9	5	—	14
Привернені в актив.	4	19	—	23
Вигасло прод. заб.	5	5	—	10
Разом:	18	41	—	59
Разом усіх членів УНСоюзу: з кінцем травня 1976 р.:)	23,038	58,548	6,036	87,622

У В А Г А!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за травень 1976 року, суспендованими, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв за винятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж травня 1976 року взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу

ВОЛОДИМИР СОХАН
головний секретар

СУЖА ПЛЯНУЄ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

мадська діяльність або „рід „гоббі". І навіть на терені СУЖА були розбіжності погляди, хто може і має до неї належати. Так з роками дійшло до сьогоднішнього стану, що серед членів більше тих „недільних" журналістів як „щоденних". Саме тому Спілка в опінії української спільноти не так професійна організація, як радше ще одна „установа", що втратила зовсім свою атрактивність.

ЗАПИТ: Чи Ви і новообрана Управа думаєте в цьому напрямі протидіяти?

ВІДПОВІДЬ: Безумовно так і тут наша праця мусить іти рівночасно у двох напрямах: 1) присднанні до Спілки усіх активних журналістів і 2) запляннуванні атрактивної прграми, яка сама собою притягала б і зацікавлювала б зокрема молодих адептів журналістики.

ЗАПИТ: Чи можете сказати, що є у Ваших плянах?

ВІДПОВІДЬ: Бачите — пляни великі, але як далеко їх переведеться в життя — залежить від нашого загального громадського клімату, а в першій мірі від самих журналістів. Перш усього ми вже нав'язали контакт з українськими студентами, що студіюють журналістику або цікавляться нею. Саме для захоти наших студентів журналістикою в українській мові проголошуємо на академічний рік 76-77 стипендії із окремого Фонду, який ми на ту ціль маємо. Для вправи у писанні в українській мові студентів звертаємося до наших наукових інституцій, які ведуть курси навчання української мови і літератури на вищому ступені, з проханням уводити семінари для писання статтей і дописів. Хотіли б ми також, щоб Управа СУЖА стала посередником між молодими нашими журналістами, які мають зв'язки із американською пресою та знають її спосіб праці, і можливими джерелами фахових інформацій про українські справи. Плянуємо також зустрічі активних журналістів для обговорювання актуальних питань, що з цих чи інших причин не можуть найти місця на сторінках нашої преси. Частинно форумом для вислову таких питань є „Український Журналіст".

ЗАПИТ: Чи думаєте, що СУЖА може сповняти в майбутньому важливішу ролю в українській громаді та що Ваші пляни їй в тому допоможуть?

ВІДПОВІДЬ: Чи наші пляни добрі й реальні — покаже майбутнє. А що торкається ролі СУЖА, то я переконана, що наша організація може мати престиж і належне місце, коли її члени своїм пером будуть працювати над піднесенням рівня нашої преси в ЗСА, а свою активністю притягнуть увагу й зрозуміння превражливих завдань Спілки. В обличчі народовбивчої політики „злиття народів" і русифікації в Україні, здається мені, що важливість вільної української преси в українській мові ще ніколи не була так поважною. Яке отже величезне і відповідальне завдання для Спілки Українських Журналістів в Америці. Тільки, на жаль, ані члени її ані наша спільнота, зайняті дрібними проблемами, не здають собі справи з цієї найбільш суттєвої місії, яка зараз стоїть перед нами — українськими журналістами.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1976 Р.

Прибутки:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив
1	165.91
2	214.39
3	178.49
4	72.08
5	1,637.99
6	243.03
7*	622.94
8	1,206.93
9	154.90
10	213.27
11	106.62
12*	409.10
13	1,922.51
16	762.50
17	83.08
18*	160.52
19	150.41
21*	560.42
22*	886.76
23	528.27
24	26.65
25	1,495.68
27*	1,579.55
28*	440.68
29	243.53
30	68.90
31	126.07
32	887.23
33	533.80
34*	517.10
35	463.82
36	262.96
37	1,213.81
38	400.92
39	1,688.63
41	14.23
42	2,455.92
44	103.22
45	867.95
46	244.71
47	1,009.80
48	574.49
49	246.66
50	49.09
52	72.78
53	924.16
54	270.67
55	632.83
56	389.67
57	1,001.93
58	652.13
59	964.95
62	33.15
63	1,862.10
64	189.52
65	122.10
66	347.19
67	200.55
68	41.47
69	156.88
70	569.88
71*	196.11
72	25.85
73	31.04
74	19.05
75	390.06
76	1,142.57
77	12.96
78	501.63
79*	42.36
81	272.60
82	146.27
83	-1,302.27
84	134.26
85*	211.54
86	452.70
87	16.54
88	602.02
90	436.72
91	219.54
92	48.58
93	476.15
94	3,102.66
96	818.99
97	61.87
98	65.18
99	132.21
100	114.26
101	340.41
102	1,506.90
103	132.84
104	367.98
105	406.97
106*	3,072.94
107	95.92
108	96.99
109	137.22
110*	144.76
112	359.71
113	452.02
114	1,984.95
115*	598.16
116	641.90
119	154.42
120	961.63
121	728.83
122	113.35
123	598.53
124	114.21
125	383.11
126	67.56
127*	2,707.20
128	513.87
129*	95.72
131*	1,018.77
132	82.81
133	455.37
134	54.91
135*	34.60
137	303.02
138	54.30
139*	613.90
140	105.23
141*	84.74
142*	402.25
143	134.42
144	263.27
145	85.03
146	1,481.64
147*	3,744.57
148	104.28
149	97.39
150	151.12
151	90.98
152	49.30
153*	3,611.48
154*	50.04
155	1,955.80
156	622.13
157*	630.61
158*	2,361.04
162	51.93
163*	826.13
164	356.86
165*	609.13
167	183.70
168	264.11
169	167.99
170	1,278.41
171	593.74
172*	360.20
173	968.76
174*	3,726.81
175	946.75
176*	783.95
177	400.16
178	82.88
179	151.33
180	495.86
182	471.44
183	761.74
184	382.42
185	23.36
190*	19.51
191	1,695.26
192	457.29
193	32.22
194	2,462.61
195	9.97
196	14.80
200	857.87
201	18.16
202	15.47
203*	112.14
204	2,286.78
205*	107.74
206	777.49
207	136.51
209*	496.68
210	219.61
211	107.91
213*	608.06
214*	358.94
215	23.48
216*	1,522.52
217*	3,503.69
218	149.85
219*	1,340.98
220	888.45
221	2,471.47
222*	259.01
223	394.23
224	284.22
225*	8.44
228	60.55
230	910.96
231	403.92
233	1,176.44
234	582.39
235	349.71
236	267.92
237	314.46
238	819.43
239	549.98
240*	5,926.12
241	38.95
242	867.62
243	342.72
244	5.28
245	991.69
248	39.45
251*	544.58
253	263.42
254	659.91
256	193.14
257*	2,372.88
258	9.10
259	337.24
261	319.69
263	18.41
264	142.90
265	91.59
266	1,719.41
267*	597.28
268	265.06
270*	852.24
271*	926.85
272*	259.06
274*	222.06
275	65.56
276	706.10
277	1,781.46
278	113.58
279	40.64
280	80.63
281	400.05
282	249.47
283*	1,170.32
284	219.67
285	468.10
286	191.18
287	1,078.73
288	236.56
289	439.58
290	239.21
291	279.05
292	2,946.39
293	720.67
294	16.12
295	701.65
296	116.97
297	59.36
299	254.23
301	595.79
303	386.59
304*	1,046.52
305	683.80
306	126.24
307	508.70
308	14.99
309	75.23
312	38.42
313	106.88
316	1,939.12
317	345.59
318	149.15
320	955.05
321	479.74
322	15.62
323	472.57
324	350.79
325*	1,945.60
327*	2,185.42
328*	236.51
330	415.90
331	169.02
332	229.65
333	146,77
334	1.090.71
335	188.93
336	638.82
337	508.88
338	191.23
339*	569.77
340	186.10
341	1,073.95
342	643.14
344	827.90
345	653.27
346	808.99
347	377.07
348	355.65
349	1,239.75
350	880.37
351	29.45
352	441.65
353*	1,383.12
354	388.36
355	204.14
356	579.45
357	15.43
358*	358.06
360	878.06
361*	1,730.48
362*	668.01
363	31.31
364	604.90
367	1,408.42
368	281.46
369	226.74
370	142.66
371	2,076.39
372	1,567.99
373*	53.35
374	550.56
375	1,617.39
376*	56.95
379	2,487.48
380	128.54
382	222.26
383	658.52
385	1,747.57
386	114.68
387*	1,487.53
388	786.72
390*	123.62
391	10.32
394	125.95
397*	1,317.11
399*	1,392.19
402*	479.56
404	56.24
406	451.67
407*	1,999.64
408	324.87
409	160.64
410	82.15
411	331.35
412	209.26
413	48.76
414	1,024.42
415*	73.65
416	58.49
417*	206.03
418	731.45
419*	32.66
422	1,031
423*	2,504.60
424	308.05
425	28.54
426	50.44
427*	1,109.75
428	14.52
429	40.37
430	871.25
432	4,434.10
433	83.98
434	773.12
435	39.89
436	228.21
437	1,030.05
438	67.68
439*	847.22
441	403.84
442	538.82
443	30.31
444*	1,015.88
445*	901.03
450*	531.51
451*	2,104.14
452	566.13
453	22.43
454*	343.24
455	237.10
456*	572.99
457	347.08
458	4,575.69
459	54.59
460	839.07
461*	258.53
462	511.52
463	619.97
464	512.92
465	1,073.87
466	273.62
467	269.10
468	118.29
469	698.58
470*	134.41
471	1,189.96
472	575.41
473*	3,319.65
474	191.34
475	424.53
476	151.87
477	244.59
478	362.56
479	200.25
480	89.62
481	430.00
484	851.06
485	130.79
486	521.70
487	246.11
488	153.64
489*	166.16
490	249.06
495	134.37
496	64.58
497*	774.78
498	200.85
499	133.63
500	17.36
502*	1,069.37
503	505.24
505	234.20
506	118.64

Вкладки, зібрані в усіх клясах життьового забезпечення $251,963.13

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив
6	9.20
8	29.20
10	36.10
12	12.60
13	12.20
16	43.75
17	33.90
19	38.80
21	31.00
22*	74.10
25	69.75
27*	115.40
28*	24.80
29	12.20
32	28.00
34*	47.60
35	22.05
36	15.20
37	4.65
38	4.80
42	86.20
44	2.2o
45	24.80
47	164.1o
48	6.30
49	4.80
50	10.50
54	-9.20
55	6.85
57	9.20
59	13.65
62	11.85
65	9.20
67	12.20
68	18.15
70	12.20
71*	13.45
75	8.45
76	111.20
78	58.55
79*	40.60
82	65.40
83	63.55
85*	17.00
86	15.20
90	41.75
93	.85
94	104.15
96	8.20
102	3.30
103	4.05
104	13.85
106*	21.80
107	22.00
110*	81.60
114	1.50
115*	38.00
116	56.90
119	7.80
120	35.25
121	1.10
123	1.35
124	1.70
127	49.80
129*	2.45
131*	27.85
133	7.85
138	1.35
139*	1.10
142*	4.40
144	9.20
146	40.60
147*	59.75
149	22.00
150	11.00
153*	17.10
155	51.75
156	20.70
157	3.80
158*	140.00
162	22.00
163*	14.00
164	14.35
167	9.20
170	67.55
171	12.85
172*	23.70
173	27.70
174*	312.20
175	29.40
177	14.00
180	11.00
182	26.60
183	32.20
184	2.20
191	1.10
192	11.00
194	12.20
200	31.20
204	43.85
205*	24.80
206	37.60
207	18.85
214	7.45
217*	14.00
218	29.00
219*	4.90
220	1.70
221	79.50
230	2.55
231	57.00
233	109.65
234	7.65
235	33.00
237	24.40
238	2.45
239	1.10
240*	285.95
241	14.00
242	2.80
243	12.20
245	24.25
254	2.20
257*	57.85
259	92.60
261	3.20
266	14.90
267*	12.20
270*	6.10
271*	6.35
277	81.60
278	8.55
281	108.20
282	.85
283*	27.70
287	43.25
291	24.80
292	33.15
293	28.00
295	11.00
297	7.20
303	9.60
304*	67.60
307	9.20
309	4.25
316	14.95
317	6.40
320	26.40
325	15.20
327*	163.00
328*	1.70
332	2.45
336	16.20
337	47.50
338	1.00
339	12.60
340	3.55
341	26.15
344	19.15
345	34.30
346	37.50
347	21.40
348	7.25
349	68.75
352	15.20
353*	31.00
360	95.05
361*	19.30
364	21.60
367*	8.75
368	2.45
369	17.00
371	28.45
372	49.80
375	38.50
379	9.20
380	63.90
385	61.05
387*	202.40
399*	64.20
402*	97.50
406	42.20
407*	191.75
408	32.80
411	24.60
412	26.20
414	89.80
416	2.45
418	21.40
423*	13.35
424	17.00
427*	31.55
428	4.80
430	69.55
432	65.90
433	12.20
434	79.74
437	7.10
439*	76.25
441	32.80
442	70.45
443	1.35
444*	71.40
445*	40.40
450*	2.45
451*	29.20
452	21.40
454*	26.20
455	24.80
456*	49.05
460	11.55
462	40.90
464	20.30
465	52.20
466	22.00
468	13.45
469	11.00
470*	14.00
471	12.60
472	41.20
473	30.40
475	40.20
478	35.80
484	1.10
486	2.10
495	9.20
497*	7.70
498	4.30
500	1.10
502*	20.70
505	4.80

Вкладки, зібрані від членів в клясі Акцидентового Забезпечення $7,412.74

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКОГО ФОНДУ ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1976 Р.

21 Білас Анна	30.00
25 Величко Василина	30.00
27 Братач Пелагія	30.00
27 Братач Осип	30.00
27 Пеленська Софія	30.00
39 Вертелецький Евген	30.00
59 Галькевич Текля	30.00
63 Петерс О. Розелла	100.00
65 Лесняк Марія	30.00
65 Світлик Анна	30.00
69 Бобецький Евген	30.00
86 Головінський Нікон	30.00
94 Морозовський Йосип	30.00
105 Ракочий Іван	30.00
105 Березницький Осип	30.00
105 Теодор Шагала	30.00
105 Лучишин Пелагія	30.00
105 Слободзян Клементина	30.00
106 Лахович Стефанія	30.00
113 Коземчак Роза	30.00
114 Смоляк Іван	30.00
119 Нестор Ева	30.00
131 Кавка Юлія	30.00
131 Стадник Ірина	30.00
155 Будняк Іван	30.00
155 Кузенко Теодор	30.00
155 Кічула Броніслава	30.00
155 Прус Ева	30.00
158 Осипович Йосип	30.00
168 Лабуза Анна	30.00
168 Космина Явдоха	30.00
203 Лисняк Юлія	30.00
203 Лисняк Евген	30.00
204 Костів Юрій	100.00
204 Микитин Петро	100.00
204 Глинська Катерина	30.00
204 Бачусович Михайло	30.00
204 Видник-Міщук Марія	30.00
230 Пірко Петро Е.	30.00
240 Кмет О. Володимир	30.00
240 Олексів Григорій	30.00
243 Ґрабінська Емілія	30.00
243 Парійчук Буш Анна	30.00
245 Кушнірчук Ксеня	30.00
256 Павліковська Катерина	30.00
257 Борзенко Іван	30.00
271 Юськів Константин	30.00
274 Затварницька Параскевія	100.00
276 Петришак Василь	30.00
276 Голобан Катерина	30.00
281 Биріч Марія	30.00
281 Думський Стефан	30.00
287 Прус Дмитро	30.00
287 Піпчік Марія	30.00
287 Бартчак Ева	30.00
287 Папчак Іван	30.00
306 Ошуст Іван	30.00
307 Чайківський Ярослав	30.00
317 Дидик Алекс	30.00
317 Кіянка Іван	30.00
317 Кіт Микола	30.00
354 Крис Петро	30.00
356 Ґошуляк Михайло	30.00
361 Кунич Катерина	30.00
361 Комаринська Дарія	30.00
361 Хамуляк Василь	30.00
367 Гуміцький Іван	30.00
367 Лиляк Сецілія	30.00
367 Лиляк Юрій	30.00
371 Кропивницький Василь	30.00
374 Волощук Іван	30.00
379 Тінсон Т. Григорій	30.00
379 Цурковський Михайло	30.00
379 Христан Марія	30.00
388 Гадзіо Антоніна	30.00
385 Тучапець Міра	30.00
397 Іщук Надія	30.00
423 Коцюбко Іван	30.00
437 Ґерболка Василь	30.00
455 Донцов Марія	30.00
484 Кібюк Теодора	30.00
49 Тарас Катерина	30.00
49 Урійчук Дмитро	30.00
439 Козак Василь	30.00
Разом	2.800.00

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В МІСЯЦІ ТРАВНІ 1976 РОКУ

5 Фігурська Анна	500.00
5 Карапура Іван	500.00
14 Мацьків Евген	500.00
14 Мацьків Евген	500.00
21 Скрепка Анна	500.00
22 Балестері Мілдред	1,000.00
24 Кподзінська Марія	207.00
33 Лучий Іван	1,000.00
35 Ревак Степан	500.00
38 Бішоп Андрій	1,000.00
39 Гусак Петро	1,000.00
39 Ревюк Ґустав	1,000.00
39 Ревюк Ґустав	10,000.00
39 Слонський Василь	500.00
40 Вітковська Анастасія	500.00
44 Двораківський Андрій	500.00
44 Задубера Настя	1,000.00
45 Сеник Миколай	750.00
46 Корпан Степан	1,000.00
52 Хрупало Джеймс	500.00
63 Синявський Іван	1,000.00
67 Вандяк Йосип	1,000.00
70 Каледа Денис	1000.00
70 Кураш Марія	250.00
75 Бабій Василь	500.00
77 Зоць Йосип	1,000.00
88 Олійник Микола	1,000.00
94 Колодніцька Марія	500.00
105 Любас Микола	1,000.00
112 Колодій Катерина	1,000.00
114 Ґоць Йосип	1,000.00
120 Лазенга Володимир	500.00
124 Романська Марія	1.000.00
127 Дерган Дам'ян	500.00
131 Олійник Іван	500.00
131 Олійник Іван	500.00
132 Несторович Йосип	1,000.00
150 Яківчук Федір	1,000.00
155 Козак Анна	1,000.00
158 Раба Анна	500.00
173 Халус Микола	1,000.00
179 Рапко Софія	333.34
191 Отець Теодорович Павло	1,000.00
204 Бусті Ольга	5000.00
204 Бусті Ольга	500.00
204 Лініченко Андрій	500.00
221 Сень Ксеня	1,000.00
234 Магзіер Михайло	500.00
235 Андриц Майк	500.00
237 Басара Матвій	1,000.00
239 Банах Іван	1,000.00
239 Стебновський Богдан	1,000.00
239 Стебновський Богдан	1,000.00
274 Сухор Павлина	500.00
276 Лех Карло	1,000.00
287 Стецура Йосип	500.00
287 Стецура Йосип	500.00
288 Остапчук Марія	1,000.00
290 Корчинська Марта	1,000.00
312 Соловінська Елисавета	1,000.00
316 Деркач Софія	500.00
316 Кучмій Марія	500.00
333 Штіліга Катерина	1,000.00
334 Варениця Марія	1,000.00
341 Яцків Олександер	1,000.00
358 Бак Микола	1,000.00
361 Камінська Катерина	500.00
361 Млинчук Осип	500.00
367 Гринюк Осип	500.00
385 Квасній Тимко	500.00
402 Лога Михайло	2,000.00
406 Іванкевич Стефан	1,000.00
423 Підбуцький Іван	500.00
423 Підбуцький Іван	500.00
423 Бахматюк Михайло	500.00
423 Підбуцький Іван	500.00
434 Рогошевський Роман	1,000.00
439 Ковальчук Лідія М.	1,500.00
484 Ямсюк Іван	1,000.00
Разом	69,540.34

ПРИБУТКИ ЗА ТРАВЕНЬ 1976 Р.

Членські вкладки	$	259,552.42
Відсотки від:		
Позички для УНКдВМ	$	100,000.00
Бондів		81,627.89
Гіпотечних позичок		18,958.42
Членських позичок		1,215.63
Банків		195.35
Уділів		10.00
Разом:	$	202,007.29
Чинш від реальностей:		
Джерзі Сіті, Н. Дж.	$	1,000.00
Разом:	$	1,000.00
Прибутки реальности в Керґонксон, Н.Й.	$	18,906.63
Прибутки друкарні й книгарні		42,369.53
Звороти:		
Премії за групове забез. працівників		63.00
Премії за шпитальне заб. працівників		161.12
Грошових зворотів		323.79
Поштова оплата		23.10
Податків від заморґедж. реальностей		5,764.26
Федеральних і стейтових податків і соціяльного забезпечення працівників		5,376.41
Винагороди Відд. секретарів		92.76
Кошти Конвенції		125.00
Разом:	$	11,929.44
Різні прибутки:		
Перенос до Сирітського Фонду		500.00
З продажі анг. Енциклопедії Укр.		438.00
Разом:	$	938.00
Інвестиції:		
Сплачено гіпотечних позичок		54,882.29
Сплачено членських позичок		2,448.81
Разом:	$	57,331.10
Разом прибутки за травень 1966 року:	$	594,034.41

ВИДАТКИ ЗА ТРАВЕНЬ 1976 Р.

Виплати членам:		
Дивіденди	$	193.65
Грошеві звороти		1,120.99
Премії за реасекурацію		19,167.59
Посмертні запомоги		69,540.34
За дозрілі вивінувальні грамоти		80,693.01
Вкладки за дітей, родичі яких померли		355.68
Допомоги з Фонду Братського		2,800.00
Повернені вкладки		146:40
Разом:	$	174,017.66
Виплати на реальностях:		
Джерзі Сіті, Н. Дж.	$	276.34
Разом:	$	276.34
Видатки:		
На реальностях в Керґонксон, Н.Й.		12,168.88
Друкарні й книгарні		43,403.09
Організаційні видатки:		
Оголошення		689.00
Лікарські бадання нових членів		208.05
Винагорода обласних організаторів		700.00
Кошти подорожей обл. організаторів		80.00
Винагорода Відд. організаторів		1,200.00
Винагорода Відд. секретарям		139.59
Закуплені Відділові прибори		540.00
Разом:	$	3,556.64
Платня, забезпечення й податки:		
Асекурація		3,702.00
Премії за групове забез. працівників		8,080.77
Премії за шпитальне забез. прац.		5,896.33
Пенсійна оплата працівників		433.33
Платня головних урядовців		6,500.00
Платня працівників		16,943.80
Федер. і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників		4,172.16
Канадські корпораційні податки		9,265.00
Разом:	$	54,943.39
„Свобода" за орган		25,600.00
Загальні адміністративні видатки:		
Книжки і друки		56.44
Загальні канцелярійні видатки		569.23
Поштова оплата		920.00
Кошти друків і приборів		1,892.06
Обслуга машин IBM		1,988.92
Телефон		847.17
Загальні кошти подорожей		1,504.34
Оплати до асекураційних урядів		2,069.64
Відсотки від закуплених бондів		312.50
Меблі і машини		204.98
Кошти річних засідань		18,999.65
Разом:	$	29,364.93
Різні видатки:		
Пожертви		1,300.00
Стипендії		39.65
Разом:	$	1,339.65
Інвестиції:		
Видано позичок на підклад грамот		4,734.42
Закуплено електронічні машини		128.00
Закуплені бонди		245,000.00
Підвищено вартість реальности		4,842.18
Закуплено друкарські машини		430.50
Разом:	$	255,135.10
Разом видатки за травень 1976 року:	$	599,805.68

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем квітня -976 р.:	$	263,297.08
Прибутки за травень 1976 року:		594,034.41
Разом:	$	857,331.49
Видатки за травень 1976 року:	$	599,805.68
Готівка з кінцем травня 1976 р.:	$	257,525.81

Баланс

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
Готівка	257,525.81	Фонди:	
Бонди	26,216,299.23		
Уділи	522,501.48	Забезпеченеві	39,958,737.47
Гіпотечні позички	3,858,478.48		
Позички на грамоти	520,416.88	Братські	253,059.84
Реальності	683,138.72	Сирітський	183,246.72
Друкарські й електр. машини	113,400.42	Захисту	213,044.21
Позичка для УНКдВМ	8.481,670.70	Наглої Потреби	45,343.48
Разом:	$ 40.653,431.72	Разом:	$ 40,653,431.72

УЛЯНА ДЯЧУК,
головний касир

Від Винниченківської Комісії УВАН

У серпні минулого року, Винниченківська комісія УВАН звернулась була, через газету „Свобода" та інші українські часописи, до всіх українців у вільному світі з проханням допомогти їй відшукати ті твори В. Винниченка, яких, з тих або інших причин, бракує в архіві покійного письменника.

На це звернення комісії ласкаво відгукнулися: д-р Григір Лужницький (Черче, Н. Дж.), проф. Юрій Бойко (Мюнхен), д-р Семен Погорілий (Вінніпеґ), Анатолій Степовий (Чікаґо), Дмитро Микитюк (Вінніпеґ), Олекса Коновал (Арлінґтон Гайтс), Ілля Демиденко (Рочестер), А. Манойло (Глен Спей), Іван Бридун (Торонто) і Анастасія Янішевська (Німеччина). Одні інформували, що є в них чи у відомих їм приватних книгозбірнях, інші радили, куди можна ще звернутись для дальших розшуків, а ще інші інформували про листування та інші матеріяли, що мають стосунок до життя і праці В. Винниченка.

У висліді цього Винниченківська комісія УВАН мала щастя придбати:

З приватної бібліотеки д-ра Г. Лужницького (жертвенно) — фотостат п'єси В. Винниченка „Співочі товариства" і статті М. Євшана та М. Грушевського про В. Винниченка. Від проф. Юрія Бойка, також подарунково, фотокопія брошури С. Єфремова „Гнучка чесність". Від д-ра С. Погорілого, так само фотокопія статті Вол. Леонтовича про „Щаблі життя" В. Винниченка. Через Д. Микитюка закуплено 15-ий том творів В. Винниченка у харківському виданні РУХ, 1926 р., де є три п'єси: „Панна Мара", „Гріх", „Закон". Проте, найцінніше придбання комісії — це жертвенний дарунок Анатолія Степового збірки шести п'єс рухівського видання 1926-30 рр.: „Великий Молох", „Мементо", „Чужі люди", „Базар", „Молода кров", „Пригвождені".

Всім вищезгаданим людям доброї волі, свідомим і культурним нашим громадянам, що відгукнулись на наше звернення і допомогли чи порадою, чи пожертвою з власних бібліотек, Винниченківська комісія УВАН висловлює глибоку подяку.

Незнайдені досі залишаються:

В. Винниченко. Твори, том 13, Харків, В-во РУХ, 1927.

В. Винниченко. Твори, том 17, Харків, В-во РУХ, 1929.

В. Винниченко. Твори, том 18, Харків, В-во РУХ, 1928-30.

Будемо вдячні тим нашим громадянам, що й надалі повідомлятимуть нас про можливість придбати як ці твори, так і ті документи чи матеріяли, що стосуються життя, творчости і діяльности В. Винниченка. Дуже нам також залежить, щоб знайти людину, яка знає село Великий Кут, Витязівської волости, Єлисаветградського повіту, Херсонської губернії, — місце народження В. Винниченка.

Писати просимо на адресу:

The Ukrainian Academy
(Archives Vynnychenka)
206 West 100th Street,
New York, N. Y. 10025

За Винниченківську комісію УВАН
Григорій Костюк

Ютика відзначила 50-ліття смерти С. Петлюри

Заходом Відділу УККА в Ютиці при співпраці Гуртка любителів Мистецтва у Трой відзначено в Ютиці, Н. Й., 5-го червня ц. р. 50-ліття трагічної смерти голови Української Народної Республіки, Головного Отамана Симона Петлюри. Увечері у Чеснохресній церкві о. М. Вареник, о. Й. Лукашевич і о. Б. Смик відправили панахиду за душу спочилого Симона Петлюри. Прибули делеґації з прапорами від Б-ва Дивізійників, Відділу ООЧСУ, Пласту й СУМА, члени обох українських парафій. Співав церковний хор. О год. 8-ій в залі Чеснохресної парафії почалася жалобна академія. На сцені виднів портрет С. Петлюри. Мґр Я. Томич, культ.-освітня референтка Відділу УККА, відкрила академію, підкреслюючи велику ролю в новітній історії України Симона Петлюри, символу боротьби за державність України, людини, яка відзначалася великою вірою в самостійність України. Сотник Петро Ярмак прочитав наказ Команди Українського Вільного Козацтва з приводу 50-ліття смерти Гол. Отамана С. Петлюри. На сцені були делеґації з прапорами від 4-ох вищезгаданих організацій. Український Жіночий хор Олбанської округи, під керівництвом мґр Анни Базар, проспівав пісні, акомпаньювали Іванка Базар і Галя Мацюк. Основну доповідь виголосив сотник П. Ярмак. Він з'ясував боротьбу українського народу за самостійність Української Держави під проводом Гол. Отамана С. Петлюри, та продовжування її різними засобами аж до осягнення остаточної мети. Юнак Леонід Герець продеклямував вірш, а Ксеня Антипів рецитувала поему. Ред. І. Дурбак пригадав заповіти С. Петлюри, висловлені в закликах до української еміґрації. Відспіванням гимну закінчено академію. Публіка з обох українських парафій заповнила залю. Потім відбулося прийняття для гостей, що його приготовило Сестрицтво Чеснохресної парафії.

І. Д.

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

Дві нові українські фармацевтки в Чікаґо

Мґр Ярослава Гринів

Мґр Люба Марушка

Нам приємно поділитися доброю новиною, що цього року дві українки покінчили успішно свої фармацевтичні студії при Іллінойськім університеті та одержали фармацевтичні дипломи. Ці українки це — мґр Ярослава Гринів та мґр Люба Марушка.

Мґр Ярослава Гринів, народжена в Англії, дочка Анни та Івана Гриневих. У 1955 р. вона приїхала з батьками до Чікаґо, де ходила і закінчила школу св. Миколая. У 1970 р. вона закінчила середню школу — „Іммакулята" та склала матуру українознавства з відзначенням.

У 1970 Ярослава Гринів поступила на Іллінойський університет, а згодом на фармацевтичний факультет. Мґр Ярослава належала до СУМА та до ансамблю бандуристів при ОДУМ-і. Вона належала до Української Медичної Громади, а тепер переходить до фармацевтичної секції УЛТПА, де перебере місце секретаря.

Мґр Люба Марушка, народжена у Чікаґо 3-го вересня 1953 р., дочка Марії і Миколи Марушків. У 1967 році вона закінчила з добрим успіхом школу св. о. Миколая та поступила до католицької дівочої середньої школи „Джсзефінум". У червні 1970 р. вона склала з дуже добрим поступом матуру українознавства, а 1971 р. закінчила середню школу „Джозефінум" з відзначенням. Від 6-го року життя належала до Пласту та брала в ньому участь.

У 1970 р. брала участь в стейтовому конкурсі та одержала Свідоцтво заслуги та грошову стейтову стипендію на 4 роки університетських студій. У 1972 р. Люба склала іспит на фармацевтичний відділ Іллінойського університету. Тут кожного року одержувала вона грамоту почесного студента(а в 1975 р. за її успіхи в науці прийнято її до Товариства почесного студента.

Дня 4-го червня одержала вона диплом із ступенем бакалявра, а 24-го червня її чекає ще один іспит, після якого зможе працювати, як зарестрований фармацевт.

Вона також належала до Української Медичної Громади, а тепер переходить до фармацевтичного відділу при УЛТПА. Мґр Люба Марушка є членом 106 Відділу УНСоюзу.

Д-р Марія Дарія Гординська – нова українська лікарка в Північній Дакоті

Д-р Марія Гординська, народжена 10-го січня 1951 р. в Ботінаві, Північна Дакота, дочка відомого українського лікаря д-ра Богдана та Ірени Гординських (з дому Тисовська).

Початкову і середню школу Марія закінчила в Дрейку, Північна Дакота, де її батько працює лікарем. Після закінчення середньої школи переїхала вона до Ню Йорку, де студіювала біологію в Фордгемському університеті і одержала бакалаврат стислих наук в 1972 р.

Цього самого року її прийнято на медичні студії в університеті Північної Дакоти в Гренд Форкс, де вона успішно закінчила свої студії та 8-го травня ц. р. одержала диплом доктора медицини.

Із днем 25-го червня д-р Марія Дарія Гординська почала свою шпитальну практику в Форд шпиталі в Детройті, а на другий рік зачне резидентуру в дерматології в ському шпиталі в Міннеаполісі.

Д-р Марія Дарія Гординська

Д-р Марія має ще двох братів; один — д-р Ярослав Гординський є першим і відомим українським лікарем міжпланетарної медицини в Гюстоні, а другий брат Володимир закінчив бизнесову адміністрацію та працює в медичній клініці в Дрейк.

Д-р Юрій Худолій – новий український лікар в Ровд Айленді

Нам приємно повідомити, що українська медична громада збільшила свої ряди ще одним надійним українським лікарем д-ром Юрієм Худолієм. Д-р Юрій Худолій народився 22-го червня 1950 р. в Віґокені, Н.Дж., та є сином Тані і д-ра Петра Худолія, відомого українського лікаря в Провіденсі, Р. Айленд.

У 1968 р. Юрій закінчив клясичну середню школу та почав свої премедичні студії в Бравн університеті в Провіденсі. По закінченні премедичних студій у 1972 р. отримав ступінь бакалявра з гуманістичних наук та почав студіювати медицину в тому ж самому університеті.

Цього року він закінчив із успіхом свої медичні студії та 7-го червня одержав диплом доктора медицини.

Із початком липня він починає свою шпитальну практику — „ротейшен інтерншіп" в Гартфорді, Конн.

Д-р Юрій Худолій

Д-р Юрій є членом Українського Народного Союзу 93-го Відділу ім. І. Франка.

Д-р Люба Кіґічак – нова українська лікарка в Клівленді

Під час лікарського Наукового З'їзду в Клівленді я запізнався із гарною і здібною українською лікаркою, яка недавно закінчила свої медичні студії у Кейз Вестерн Різерв медичній клівлендській школі. Вона брала участь в панелі про медичні студії та ентузіястично говорила про модерну методу навчання в її школі.

Люба народилася 16-го травня 1951 року в Бедфор, Йоркшір, Англія. У 1962 р. зі своїми батьками вона переїхала до Клівленду, де в 1968 р. закінчила Бруклинську середню школу в Клівленді „маґна кум ляуде".

В роках 1968-72 ходила до жіночого Вестерн коледжу, Оксфорд, Огайо, та градуувала із найкращими оцінками і відзначеннями „Маґна Кум Ляуде", Фі-Бета Каппа і Академік Гонор Сосаєті.

Під час своїх премедичних студій вона студіювала біологію, хемію і англійську літературу, через два роки російську мову і один рік фізику в Маямському університеті, Оксфорд, Огайо.

Третій рік джуніор коліджу студіювала вона в Англії, в Дургемському і Кембріджському університетах.

Активна в житті української громади, належала до українських молодечих організацій як СУМА, танцювальної групи та українського хору. Під час своїх університетських студій належала вона до драматичного гуртка протягом двох років, була головою Студентської Ради через два роки.

В 1972 - 76 р. д-р Люба студіювала медицину в Кейс Вестерн Різерв медичній школі, яку закінчила із найкращим успіхом і відзначенням. Під час своїх медичних студій вона працювала в безплатній клініці одну ніч на тиждень та належала до народного танцювального клюбу при університеті.

Д-р Люба Кіґічак

Завдяки своїм здібностям і академічним досягненням побирала вона Дженерал Моторс Ко. стипендію чотири роки та Вестерн коледжу академічну стипендію.

По сдержанні диплому в червні 1976 р. д-р Люба Кіґічак поїхала на Україну, щоби побачити Батьківщину своїх батьків та відвідати деякі шпиталі в Україні і приглянутися їхнім методам лікування.

З початком липня вона починає свою шпитальну практику та спеціялізацію в плястичній хірургії в Шведському шпиталі в Сіятл, Вашінґтон. Д-р Люба Кіґічак є членом 240-го Відділу УНСоюзу в Клівленді, секретарем якого є її батько Михайло Кіґічак — чемпіон, вірний громадський діяч.

Д-р Павло Пундій

Свято Матері в парафії катедри св. Володимира в Ню Йорку

Парафія катедри св. Володимира в Ню Йорку 9-го травня ц. р. відсвяткувала День Матері при виповненій церковній залі. На Свято прийшло багато людей, щоб віддати шану і подякувати Матері за її труди й недоспані ночі.

Програма Свята була різноманітна й цікава. Її вміло провадила добра мати Віра Дорожинська.

Цікаве та оригінальне слово виголосив культ-освітній референт парафії, д-р В. Богданів, який, між іншим сказав. „Нема на світі матері, яка бажала б для своєї дитини зла; тому ти, дочко, чи сину, слухай порад своєї матері й намагайся зрозуміти, що устами її говорить любов, а це — Божий дар"!

Піднесеними хвилинами у Святі був виступ п-ва Л. і В. Лисяків, які майстерно прочитали Шевченкову „Наймичку". Повна тиша на залі, а потім рясні оплески були виявами признання нашим непересічним артистам.

Захоплюючим були виступи малих дітей з танками, школи Ніни Сулими.Велика заслуга п-і Сулими в тому, що вона зуміла навчити малих дітей розуміти український танок та належно його виконувати. Виконавцями танків були: Катя Михалідіс, Анна Кжижановська Анна Альферів, Ніна Охотін, Катя і Джіна Моліни, Лара Дутків, Катя і Софія Малаховська, Мія і Тата Карун, Оленка Червоняк, Ромця Кушнір, Оленка Підгорецька, Данна Кей і Андріяна Кінтана.Окремою сенсацією була гра на бандурах дітей Улі та Лади Лисняків. Гарненько деклямували вірші Надя Дулін та Уля і Лада Лисняки.

Зворушливою була хвилина, зі сцени, коли настоятель парафії, о. прот. В. Базілевський вітав присутню на залі гостю з України, бабуню адв. В. Поливка, члена парафії, яка приїхала його відвідати. Слабим зворушливим голосом бабуня відповіла на привіт: „Це, що я тут — я уважаю чудом. Я ніколи не думала, що ще побачу своїх внука і правнуків".

Іншою точкою була розповідь М. Шпитка про характеристику недоброї матері. Він висловив надію і переконання, що „між нами немає такої матері. Брати - студенти Данило й Олесь Дорожинські заспікувались звуко - посилювачем й освітленням сцени — апаратура безкоштовно випозичена станцією WCCR

Свято було добре зорганізовано та воно пройшло з великим моральним успіхом і душевним піднесенням. Голова Парафіяльної Ради Іван Куравський попросив присутніх, „ще залишити трохи тепла у своїх серцях для нашої парафії" і прийти „на Золотий Ювілей, який наша парафія святкуватиме у листопаді цього року".

І. М. Н.

Ювілейний концерт „Думки" в „Тавн Голл"

(В 25-ліття заснування хору)

Як це відрадно, що „Думка" з прикрого застою в пору свого 25-літнього Ювілею стає твердо на ноги і починає розмашно та самопевно крокувати знову до осяйних вершин хорового мистецтва. Ще досить недавно нікому, мабуть, і не марилось навіть, що ця сама „Думка" потрапить виступити на своєму концерті з хоровими секціями: мішаною, чоловічою і дитячою. Проте, це факт, який ми 23-го травня 1976 року ствердили і пережили. Належить відмітити і поступ в порівнянні з 10-літнім Ювілеєм, де ще дитячого хору не було. А цей же саме дитячий хор — поспішимо заявити — був короною вечора і першуном всієї програми. Ба, щобільше, треба признати, що хор „Молодої Думки" це без найменшого сумніву найбільший і найкращий хор української дітвори на всю нашу еміґрацію! Не було людини на залі, яка не була б захопленою бадьорим і рідним співом малят. А від тієї найменшої білої-білявки, що співала в першому ряді, посередині, як мініятюрка — прототип Мавки з „Лісової пісні", не можна було просто очей відірвати. Новий дух і запал цілої „Думки" є сумою кропіткої праці проводу хору та — і це може найважніше, — все ще нового, повного самопосвяти хоровій музі диригента Семена Комірного.

По цім салюті-вступі з нагоди Ювілею цієї дорогої нам репрезентативної хорової організації Ню Йорку, належить перейти до критичної оцінки виконаної програми, яка самозрозуміло не може бути тільки суперлятивно похвальною. Чому? Бо на це складаються дві головні причини. А саме: хоча диригент Комірний протягом короткого реченця, — бо не за цілих два роки, — проробив колосальну працю, вивчаючи і опрацьовуючи програми трьох хорів, однак замало було часу, щоб мішаний і наново повсталий чоловічий хор можна було витренувати до досконалости. Не можна теж забувати, що до хору прибули й нові члени, а на це потрібний довший час, щоб вони опанували техніку хорового співу. Друга причина ця, що хоча Комірний виявився навіть більше талановитим, як ми його спершу оцінили, він ще молодий диригент, який, підготовляючи інших, і сам учиться та набирає глибокого досвіду; він росте і стає із бігом часу ще більше заправленим у диригентурі, ще критичнішим, ще кращим. Проте, тут і там у нього ще недостає того оцінюючого бистрого самокритицизму, головно в ділянці сольоспіву, який приходить щойно по довшім досвіді.

Об'ємисту програму підібрано добре, крім, хіба, „Поговору", басової арії з опери Россіні „Сивільський цирульник", переробленої кимось на мішаний хор. Та арія не має хорового характеру, і якщо у Россіні було бажання цю арію мати хорового характеру, то, на мою думку, він зробив би це сам, бо у цій же опері є геніяльні хори. Однак, „Думка" заспівала цю річ вдало. Ще можна було собі „подарувати" інструментальний твір Шумана: „Розмрійність" (за програмкою: „Мрії" — це ж „Троймe", а „Троймерай" — це розмрійність), бо причиною деякого детонування у пливі пісні було саме закоротке опрацювання. Знову ж у початковій точці, псальмі Бортнянського „Да воскресне Бог", треба було — за практикою — подаючи акорд на фортепіяні, — хоч воно і не дуже то ефектовно — та через це знову можна було уникнути інтонаційної непевности. Відома „Стоїть гора високая" в обробці Кирейка випала гарно. Проте, хоча соліст В. Штогрин співав сольо з подиву гідним опануванням і музикально, ліпший баритон-соліст зробив би це ще краще. Закарпатська народна „Тиха вода" в обробці Попенка подобалась. На закінчення першого виступу мішаного хору пішла одна з найкращих композицій концерту, а саме: дві сцени Леонтовичевої опери: „На русалчин великдень" — „Ти єдина у нас" і „Сцена" із сольо — Євгенії Турянської та тенора Василя Тершаковця. Виконання було повне життя і ефектовности. Комірний пірвав за собою хор всім своїм темпераментом. Сопранове сольо Турянської прозвучало бездоганно. Тенор Тершаковець, не зважаючи на не зовсім вдячну скороговірку своїх сольо, вийшов побідно зі свого завдання.

У першій частині програми виступив ще чоловічий хор. Пісню із 10-літнього Ювілею: „Над синім Дунаєм" Й. Штравса віддано з танковою легкістю, гнучкими темпами й елеґанцією. Хотілося б тільки, щоб тенори менше фальцетували. Виступ Евгена Титли не належав, на жаль, до вдалих. Хто завинив? Титла, диригент чи управа хору? Відомо, що Титла має гарний тенор, однак вибрати пісню „Думку" Степового, що є однією із найкращих, проте і найтяжчих як технічно, так і інтерпретаційно наших пісень, доводить деяке необізнання вищезгаданих. Титла міг би був натомість заспівати якусь гарну найрадше стрічкову пісню, і все було б пішло гладко. Він так збентежився цією невдачею, що й у наступній народній пісні із хором: „Вечір надворі" (обр. Глушкова) йому не зовсім поталанило. На щастя і на закінчення першої частини концерту: „Закувала" Ніщинського з повнозвучним сольо Евгена Чорнія виведено зі запалом і бравурою.

Другу частину програми започаткувала „Молода Думка" з філіями. Про її спів було сказано напочатку. „Пісня юних" Рожавської, „Весняний вальс" Кос-Анатольського, „Гей, там на горі Січ іде", (треба було зазначити, що мелодія січова) і „Ой, видно село" Л. Лепкого виконано чистенько та з далеко меншим хвилюванням, як у дорослих „думкарів".

Бас Мет-опери, колишній соліст „Думки" А. Добрянський, як гість, проспівав три пісні: „Баляду про Довбуша" Д. Задора, оригінальну — „Пастелі" Данькевича до слів — ще на височині — Тичини, і Стеценкового: „Царя Гороха". Співав Добрянський своїм відомим способом і стилем. Чудово акомпаньював йому Т. Гриньків. Коли ми при акомпаньяменті, то цю функцію з великою презицією виконував Дж. В. Баскирк для мішаного хору, а для дитячого — зі самопосвятою О. Куйбіда.

Чотирма піснями з найкращим успіхом закінчив мішаний хор цей ювілейний вечір. Цікавою і цінною була Лятошинського (сл. Шевченка): „Тече вода в синє море" (ясно, що „політура" довшого опрацювання учинила б була пісню ще принаднішою). Помітне враження зробив хор з опери Ю. Майбороди: „Милана", а головно, надовго останe в тямці найефектовніший момент концерту — одноразове крещендо. За нього: Браво! „Верховино" в обр. Задора було подане в дуже переконливій інтерпретації. Співна скороговірка була в швидкості, нестрічній досі в історії співу „Думки". І. Раковський, як бас-соліст, випав надсподівано корисно. Побіч прекрасного враження хору „Молодої Думки", як цілости, найкращою точкою 25-літнього Ювілею була задушевно і зворушливо проспівана народна, в опрацюванні Кос-Анатольського, зі знаменитим сольо Турянської: „Чотири воли пасу я". Пісня ця зворушила кожного. І за це ми особливо вдячні „Думці". Це були ті повні туги і розмрійности хвилини, коли далека Україна та розчулені на залі слухачі почерез океани, євшанозільним чаром рідної пісні, єднались в одну нерозривну спосність. Були і наддатки. — Привіт із прегарним квіттям від сумівського дівочого хору „Жайворонки" і від хору ім. Митр. Шептицького були культурним і повним признання жестом. — Закінчуючи, бажаємо „Думці" ще куди більших і кращих успіхів у майбутті. Щоб унезабарі кожна ваша пісня звучала так чарівно, як: „Чотири воли пасу я".

Теодор Терен-Юськів

РОМАН КУПЧИНСЬКИЙ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

„стихійного народного гніву!
нах, що їх друкувало львівське „Діло" у постійній рубриці „Відгуки дня" та які вславили їхнього автора Галактіона Чіпку, щоб в стих його фейлетонах не змінювати ні слова, але легковажно ставився до всієї своєї творчости. У своїй промові на вечорі СУЖА у честь Романа Купчинського 23 грудня 1966 р. в Літературно - мистецькому Клюбі в Ню Йорку („Свобода", 1158, 24 січня 1967), я дозволив собі звернути увагу, що Купчинський — рідкість в письменницькому світі: не видав ні одного збірника своїх пісень, ні одної збірки своїх віршів, ні одного збірника своїх фейлетонів і не дбав, щоби хтось їх видав. Щойно тепер, вже після його смерти, заходами Братства кол. Українських Січових Сдрільців, появиться великий альбом його пісень, впсрядкованих Ігорем Соневицьким. На тому вечорі з-перед близько 10-ти років Роман Купчинський з'ясовував, як поставали його вірші, пісні, фейлетони, повісті: „так-собі, з нічого, під спонукою і натиском від приятелів і редакторів..." Він був надто скромним, щоби цитувати Гете: „Співаю, як пташка співає". Але й був занадто вигідний, щоби творити так, як це свою творчість з'ясовував Василь Стефаник. Коли під кінець 30-их рр. у Львові Управа ТОПІЖ-у запросила його на вечерю до ресторану: Василь Стефаник руками ілюстрував, як-то він бореться із образами, коли пише свої оповідання, з окремими фразами, з окремими словами. У Романа Купчинського вискакували з-під пера всі речі „так-собі". Бувало: впродовж пів години Галактіон Чіпка писав свій фейлетон, в якому гармонійно пов'язувались погідна лірика, легкий оповідацький тон, природний гумор, сатира без крихітки їді, брак пози ментора і брак найменшого нахилу до комерційної реклями...

Кожна епоха має своїх творців, але епоха, яку виповнювала ґенерація Романа Купчинського і його ровесників, — залишила насправді глибокий слід в історії української культури.

Повідомляємо з глибоким жалем, що 25-го червня 1976 р. відійшов у Вічність наш Дорогий БАТЬКО І ДІДУСЬ

о. ЙОСИФ СКУЛЬСЬКИЙ

народжений 16-го березня 1892 року у Львові.

Покійний останніми роками жив у Вілтоні, Конн. де боровся постійно з дуже тяжкою недугою, даючи нам примір правдивого українського священика, улюбленого Батька, дорогого Діда і активного діяча-організатора для наших середовищ в Галичині, Бразилії та тут Північній Америці.

Покійного мрія щоб вернутися на вільні наші землі не сповнилася, але зерно прикладу, посвяти і активної віри буде плекане всюди, де Його знали і з Ним співпрацювали.

Будеш Батьку панувати поки живуть люди
Поки сонце з неба сяє тебе не забудем".

Син АНДРОНІК з дружиною ОКСАНОЮ
та внуками: МИРОНОМ, ЮРКОМ та МАРКОМ

Хай земля американська прийме Тебе і буде Тобі легкою.

Ділюся сумною вісткою, що 30-го червня 1976 року о год. 7:30 ранку, по тяжкій недузі, відійшов у Вічність мій Дорогий МУЖ

сл. п.

МАРКО ГАВРИШ

народжений 17-го січня 1908 р. в с. Бобрик, на Полтавщині, активний будівничий церков.

ПАНАХИДА — у похоронному заведенні Литвин і Литвин в Нюарку, Н. Дж. в п'ятницю, 2-го липня 1976 р. о год. 8-ій вечора.

ПОХОРОН — в суботу, 3-го липня 1976 р. ЛИТІЯ — в похоронному заведенні о 8-ій год. ранку, опісля о 8:30 ранку Тіло Спочилого буде перевезене до церкви св. Вознесения в Мейпелвуді, звідки по відправі на Український Православний Цвинтар в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дружина — ЯВДОХА
та Рідні в Україні

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого Дорогого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА, ДІДА І ПРАДІДА

сл. п.

ЛЕВА РОСТИСЛАВА КОРОЛЯ

відправиться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в суботу, 3-го липня 1976 р.

в ЦЕРКВІ СВ. ВОЛОДИМИРА
при Grier Avenue в ЕЛИЗАБЕТ, Н. Дж.
о год. 8-ій рано

Родина Покійного висловлює подяку ближчій і дальшій Родині, Приятелям Покійного і Всім, які взяли участь в похоронних обрядах та склали пожертви на Служби Божі та добродійні цілі.

Особлива подяка отцям. пароховi св. Володимира о. Йосифові Федорику, о. Зеновію Бачинському з Джерзі Сити та о. Михайлові Кучмякові, настоятелеві церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, хорові „Боян" з Елизабету з його диригентом проф. Романом Левицьким.

За щире і тепле слово над домовиною Покійного сердечно дякуємо диригентові хору при церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку п. Михайлові Добошеві.

ДРУЖИНА, ДІТИ, ВНУКИ І ПРАВНУКИ

Пам'яті Симона Петлюри

Дня 23-го травня ц. р. парафія св. Покрови у Філядельфії та Школа Українознавства й Релігії при ній відзначили 50-ту річницю трагічної смерти голови директорії й головного отамана військ УНРеспубліки Симона Петлюру.

Після Літургії настоятель парафії о. М. Борисенко відслужив панахиду по Небіжчикові з участю церковного хору під керівництвом диригента інж. П. Гурського.

Вступне слово перед академією сказав голова церковної громади Тома Бурка. Доповідь на тему „У 50-ту річницю трагічної смерти Симона Петлюри'' виголосив учасник старшина Армії УНР Ів. Піддубний.

Доповідач коротко подав біографію С. Петлюри, в якій, м. ін., змалював постать його ще за молодих літ, як людини, що, усвідомлюючи трагічну долю свого народу, вирішив присвятити своє життя боротьбі проти неволі і недолі рідного народу.

Ще в духовній семінарії, де він учився, поза обов'язковою наукою брав активну участь в Українському Гуртку, очевидно — нелегальному. Гурток, в якому молодий Симон був дирігентом хору, запросив до семінарії тоді вже добре відомого нашого композитора Миколу Лисенка, що прибув до Полтави на відкриття пам'ятника Іванові Котляревському. З цієї нагоди Гурток улаштував концерт, на якому, серед іншого репертуару, виконав знамениту кантату М. Лисенка „Б'ють пороги'' на слова Тараса Шевченка, в якій, як відомо, Шевченко оплакує долю решток нашої державности — Запорозьку Січ.

Цей концерт закінчився нещасливо. С. Петлюру, а разом з ним ще з півсотні вихованців семінарії виключено з числа її учнів. Шукаючи собі життьової дороги і засобів до існування, молодий Симон подався на Кубань до нащадків Запорозької Січі, де під керівництвом історика Ф. Щербини працював над розробкою архівів Запорозької Січі. Пізніше С. Петлюра побував у Галичині, де приглядався до національної праці українців, що мали дещо кращі її можливості, як у підросійській Україні.

У зв'язку з деякими полегшами, що настали після революції 1905 р. в Росії, С. Петлюра переселився до Москви, де було безпечніше, як в Україні, і заходився видавати й редагувати журнал „Украинская Жизнь', маючи на увазі читачів-зрусифікованих українців та ліберально настроєних представників інших народів Росії.

Прийшла Перша світова війна, і все українське громадянське й літературне життя мусіло завмерти. Така була доля наша під московськими царями! А самого Петлюру мобілізовано до армії.

Прийшов 1917 рік, що приніс свободу людям і народам Російської імперії. Почалась революція. Українське громадянство Києва не забарилось створити свій політичний орган — Українську Центральну Раду, щоб провадити національні справи в змінених умовах. УЦРада уже в травні скликала Український Військовий З'їзд, на який до Києва прибуло з усієї території Росії біля тисячі людей. Тоді доповідач мав щасливу нагоду бачити й слухати того, хто незадовго став одним з найбільш відомих людей, і то не тільки в Україні.

На цьому з'їзді С. Петлюра виголосив доповідь на тему „Освітня справа на Україні'', в якій показав всебічну обізнаність з темою. Він змалював велику кривду, що її для України робила „матушка'' Росія, залишаючи народ „без язика'', чим довела його до стану відсталої нації. З цифрами в руках Петлюра доводив, що податки з України держава брала величезні, а вклад у розбудову життя українського народу робила найменший. Тимто на той день народна освіта стояла на Україні нижче, як у самій Росії, де були менші можливості витрачати кошти на освіту. Петлюру-доповідача вдячна авдиторія готова була носити на руках. Доповідач зазначив, що дехто з учасників З'їзду домагався негайної організації свого національного війська. С. Петлюра їм відповідав: „Треба мати гаряче серце, а холодний розум''. І він мав рацію, бо коли за кілька місяців пізніше УЦРада відпроваджувала 1-ий Полк ім. гетьмана Богдана Хмельницького на фронт — всеросійський, то ешелон цього полку обстріляно добірним російським військом (донськими козаками). Тоді то ми мали перші жертви українсько-російської війни!...

Тим часом у Росії, а за нею й в Україні, революція поширювалась і поглиблювалась. УЦРада також збільшила свої вимоги: вона видала 3-ій Універсал, яким проголошувала своє право порядкувати внутрішнім життям України, не відриваючись від Росії. Коли ж 7-го грудня до влади в Росії прийшли большевики, від яких не можна було сподіватись для національних справ чогось доброго, тоді УЦРада оголосила 22-го січня 1918 р. свій 4-ий Універсал, яким заявила про повну самостійність України.

Минув тиждень, і большевицький уряд, всупереч своїм деклераціям про свободу для народів, післав в Україну загін війська під командою, як ходили тоді чутки, жандармського полковника Муравйова. Цей большевицький загін зустрів спротив: Симон Петлюра з невиликою горсткою гайдамаків вигнав їх із Києва.

Одначе большевицька революція продовжувалася і поглиблювалася. Уже 4-ий рік світової тяжкої війни не міг не відбитися на настроях війська. А тут ще й большевики закликали кидати військо і йти додому ділити панську землю. Доповідач оповідає про цікаві бесіди з вояками українцями в Києві. Деякі з них говорили: „Большевицька партія скидає владу буржуазії та поміщиків, а мене з мужика не скинуть...'' Доповідач відповідав таким „політикам'': „Большевики не дадуть селянам землі, бо це не відповідає їхнім намірам; навпаки — вони відберуть у вас ту землю, яку ви маєте''... Але хіба можна було спинити розбурханий океан революції...

Ці події змусили УЦРаду просити допомоги у Німеччини. Німці прийшли в Україну за умовою постачання Німеччині досить великої кількости с.-господарської продукції. Але УЦРада не поспішала виконувати цієї вимоги. Тоді німецьке командування, яке фактично правило Україною, розпустило УЦРаду, на її місце поставило ген. Павла Скоропадського з титулом Гетьмана всієї України. Цей виконавець волі фактичного окупанта, спираючись на німецькі багнети, припинив виконання усіх заходів УЦРади щодо підготови аграрної реформи, а відомих революціонерів Петлюру і Винниченка, посадив у тюрму.

Тим часом восени 1918 р. у самій Німеччині вибухла революція. Німецьке військо покинуло Україну, а українське громадянство створило Директорію УНРеспубліки на чолі з С. Петлюрою, не звільнюючи його від обов'язків Керівника Військового Ресорту.

Одначе 1919 рік в умовах недостачі зброї й амуніції, без приятелів у світі, при активній, хоч і брехливій большевицькій пропаганді, дав сумні наслідки. Наша армія, якщо й протрималась до кінця року, то лиш завдяки авторитетові Симона Петлюри: в критичних ситуаціях його слово підтримувало нас на дусі і ми були готові за ним йти.

По закінченні збройної боротьби С. Петлюра перейшов разом з рештками своєї армії на становище еміґранта. І в цих умовах він не припинив праці, спрямованої в напрямку здобуття для України союзників, для покращання політичної ситуації України з надією відновити збройну боротьбу. Саме тому большевицька Москва уважливо стежила за ділами нашої еміграції, а особливо, за поведінкою Петлюри. А щоб позбутися турбот нагляду за таким „контрреволюціонером'', вони підіслали убивцю, що вчинив страшний злочин, убивши Симона Петлюру в столиці вільнолюбної Франції.

Як відомо, французький уряд виправдав убивцю сл. пам. Петлюри Шварцбарда, який нібито діяв, як месник жидівського народу за погроми жидів в Україні. Хоча кожній письменній людині було ясно, що Петлюра, як голова держави, не міг і не мусів відповідати за можливі погроми в революційний час, у час безладдя, тим більше, що він належав до політичної організації, яка відкидала і засуджувала подібні акти.

Далі доповідач навів чимало висловлювань людей про Петлюру, які знали його ближче. Це такі люди: проф. Щербина — перший начальник Петлюри з роботи на Кубані; проф. Євген Онацький — науковець і публіцист, що приділив Небіжчикові значну увагу в своїй „Малій Українській Енциклопедії Українознавства'', де, м. ін., писав: „Якщо Винниченко — символ чесности з собою, якщо Грушевський — символ чесности з народом, якщо Шевченко — символ чесности з Богом-Правдою, то Симон Петлюра — безсумнівний символ чесности з ідеєю, якій витривало й завзято служив''.

Його приятель М. Порш характеризував Петлюру, як гуманну, розважну і вдумливу людину.

Доповідач навів також чимало висловлювань самого св. пам. Симона Петлюри на державницькі теми й на теми визвольної боротьби.

Оцінюючи сусіда-загарбника Росію, Петлюра писав: „Між царською і комуністичною Росією для нас немає різниці, бо обидві вони представляють собою тільки різні форми московської деспотії й імперіялізму''.

Серед позитивних відгуків про Петлюру згадаємо діяча (фінансового) Івана Поритка, який недавно в „Свободі'' писав про Петлюру: „Він був одним із перших благовісників ідеї відродження УАПЦеркви в ділі епохальної ухвали закону про це 1-го Січня 1919 р.; він же заприсягався 31-го серпня 1919 р. на площі св. Софії в Києві спільно з митрополитом Василем Липківським служити Богові службою народові''.

Подавав і коментував доповідач також змістовні спогади державного наступника Петлюри Андрія Лівицького, в яких, м. ін., сказав так: „За життя не було повного єднання наших провідників навколо імени Симона Петлюри. Страшною ціною смерти всі переконались, кого мав і кого втратив пригноблений український народ''...

„Український Голос'' в Канаді надрукував статтю проф. Мандрики, де є такі слова: „Україна впала, але в славі і честі... Їй належить майбутнє''.

А один з ближчих військових співробітників С. Петлюри ген. Удовиченко в своїй книзі „Україна у війні за державність'' зробив досить вдалу спробу уявити собі політичний стан не лише України, але й цілого світу, тоді, якщо б вільний світ свого часу зважився подолати світове зло — большевизм.

Нарешті доповідач навів висловлювання одного з к. вояків армії УНР на тему „хто для нас Петлюра'' і закінчує так: „Хай же безсмертне ім'я Симона Петлюри горітиме в кожному українському серці і в серцях усіх грядущих поколінь''.

Мистецьку частину академії виконували учні Школи Українознавства під керівництвом своїх учителів, зокрема спів був під керівництвом учительки співу А. Лисенко.

Мистецьку програму започаткував хор учениць Школи Українознавства. Опісля деклямували учні 9-ої кляси Юрій Миколайчук та Леся Рудий. Діялог виконали учні 8-ої кляси Олександер Граур та Василь Стефурак, відтак деклямувала учениця 9-ої кляси Галя Стефурак. У мелодеклямації брали участь молода учителька школи Леся Трипупенко, вона деклямувала, і учениця 9-ої кляси, Леся Рудий, яка грала на фортепіяні. Потім деклямував учень 7-ої кляси Льонгин Ясинський. Тріо під керівництвом А. Лисенко — Антоніна Лисенко, Оленка та Леся Рудий відспівали пісню при акомпаньяменті Лесі Трипупенко. Програмою провадила заступниця директора школи Марія Євсевська. Мистецьку частину підготовила з учнями учителька Олена Піддубна. Імпрезу закінчено спільним співом українського національного гимну.

П.

Концерт Ренати Бабак в Оттаві

Концерт меццо-сопрано Ренати Бабак відбувся 15-го травня ц. р. в авдиторії Ґліб Коліджіят. Цей концерт місцевий Відділ КУК-у під проводом інж. Б. Шулякевича реклямував на терені Оттави на протязі двох місяців. Здавалося, що авдиторія на 1200 місць не вмістить усіх українців Оттавської громади.

Програма концерту складалася з трьох частин:1. „До музики'' — Шуберт, „Чорні рожі'' — Сибеліюс; „Шляхетні володарі, салют!'' — з опери „Гюгеноти'' — Меєрбір; „Моє серце відкривається на твій голос'' — з опери „Самсон і Даліля'' — Сен-Саен; „Габанера'' — з опери „Кармен'' — Бізе; 2. „Заклик в формі Габанери'' — Равель; „Пісня любови Долідо Сеґеділля' — Де Фалля; „Арія Сантузи'' — з опери „Кавалерія Рустікана'' — Маскані; „Голосом Фа'' з опери „Севільський цирулик'' — Россіні; 3. Український відділ: „Арія Варвари'' з опери „Богдан Хмельницький'' — К. Данькевич; „Айстри'' — М. Лисенко; „Засумуй, трембіто'' — Н. Нижанківський; „Виростеш ти, сину'' — П. Майборода; „Жита'' — А. Гнатишин; „Вечірня пісня'' — К. Стеценко; „Пісня Одарки'' — з оперети „Запорожець за Дунаєм'' — С. Гулак-Артемовський.

Появу артистки публіка привітала радісними оплесками. Від першої пісні нав'язався безпосередній контакт між співачкою і слухачами, зачарованими її голосом, її приманчивою поставою та поведінкою.

Після відспівання репертуару Рената додатково відспівала по-італійськи неаполітанську пісню „Катерина'', в якій виказалась ще більше блискучість її таланту, потужність динаміки і інтерпретації. Тим вона розбудила довгі, бурхливі оплески і на наддаток проспівала пісню „Дивлюсь я на небо''. Після цього маленька дівчинка вручила Ренаті букет червоних троянд. Половину з них солістка вручила акомпаньяторові. Цим жестом щирости вона ще більше зворушила глядачів і по бурхливих оплесках відспівала ще одну пісню „Нащо мені чорні брови''.

Тома Гриньків під час цілого виступу виказався талановитим піяністом та вповні заслужив признання за його мистецький акомпаньямент, і публіка нагородила його довгими і щирими оплесками. Рената і Тома були під кожним оглядом гарні і репрезентативні мистецькі виконавці цього концерту.

Рената Бабак — це колишня солістка найбільшої мистецької опери „Большого Театру'', де зібрано найкращі таланти з невільничого краю під етикетою „СРСР''. Співачка своїм великим талантом під час численних мистецьких турне Большого Театру здобула славу не тільки в СССР, але й на сценах зовнішніх країн, як: Мадярщина, Полща, Німеччина, Румунія, Болгарія, Фінляндія, Італія.

Від 1973 р., діставшись на волю, Рената Бабак проживає в ЗСА, де дала численні концерти. В рецензіях про її виступи скрізь записані найкращі оцінки найбільш важливих музичних критиків на американському континенті. Оцінюючи її талант, кожен критик підкреслює, що Рената Бабак є українкою. Така оцінка професійного критика, це щире признання мистецького вкладу України в світову музичну культуру. Своєю вродженою здібністю Рената Бабак стала на цьому континенті гідною представницею багатих і великих музичних талантів України.

Сьогодні Рената переживає період акліматизації в новому і вільному для неї світі і потребує від нас усіх належної матеріяльної і моральної допомоги. Вільний світ цінити нас може і, напевно, буде тільки такою міркою, якою ми оцінимо самі себе.

Оцінка концерту Ренати Бабак столичною пресою.

Серйозний музичний критик Ерік Дасон помістив в часописі „Де Ситізен'' з 17-го травня ц. р. надзвичайно прихильну рецензію під заголовком „Хвилюючий дебют українського меццо-сопрано''. Між іншим він пише: „Прихильники вокальної музики можуть бути великими снобами. Якщо концерт, даний якимсь незнаним талантом в менше чим ідеальних обставинах все ж таки цікавий, його уникається, як чуми. Люди залишаються вдома, тратять величезну приємність, чуються обмежені...'' ...„Панна Бабак чудова співачка, яка знає, як чарувати слухача, що притаманне слов'янському співакові''.

В рецензії „Концерт Бабак був змарнований'', поміщеній в „Де Джорнал'' з 17-го травня ц. р., Давид Ґалбрейт пише „Рената Бабак має чудовий голос меццо-сопрано. Вона дала концерт в суботу увечері перед найменшою публікою, яку мені будь-коли доводилося бачити в авдиторії Ґліб Колжіят. Це був стид. Панна Бабак не тільки прекрасна жінка, але й прекрасна співачка. Її голос багатий і резонуючий, а її інтерпретація музики драматична і надхненна. Вона належить до найліпших артистів. Ті, хто були на її концерті, були дійсно щасливі, а ті, хто не були на ньому, втратили єдину нагоду музичної насолоди''. Д. Ґалбрейт перелічує успіхи Ренати, як оперової артистки на найголовніших сценах оперних театрів не тільки в самому СССР, але й поза його межами в Европі. Він наполегливо старається подати оцінку Ренати в цей спосіб: „Нам невідомо, коли любителі матимуть певно змогу почути і бачити її на сцені. Компанія Канадської Опери повинна б знати про її існування. Безглуздо, щоб гомарнувався у шкільній авдиторії, і її талантом радувалася б тільки невелика кількість зацікавлених. Ренаті Бабак двері мусять бути відчинені''.

Ось рецензія чужої людини, яка відважилася сказати, що „це був стид'', що ми не вміли себе пошанувати. Він говорить нам відверто, що наша співгромадянка „повинна бути в опері'', тимчасом ніхто в цьому напрямі ще нічого не зробив.

Вільний світ і ми всі знаємо, що Рената Бабак українка, талант якої найкраще оцінили не-українці. Тож коли ми хочемо бути справедливими, докладім всіх конечних старань, щоб наша славна Рената чимскоріше працювала на належному для неї місці — в опері тут у вільному світі.

інж. Степан Симко

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є будучність, в нашій громаді Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу і вільному світі нового свідомого члена!

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!